

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதீஸ்ம்

சித்திரை - கவுகாசி
மே - 2019

மலர் 8

திட்டி 5

பொருளடக்கம்

ஆசிரியர் பக்கம்	3
கீதை பிறந்து எற்காக?	5
முடியந் சந்திரகேந்தர் ஸரல்வதி ஸங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்	7
நீதிக் கதைகள்	7
முடியந் ஜயத்தர் ஸரல்வதி ஸங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்	9
Vedantic Prayer	10
அனுக்ஷிரஹ பாதனம்	11
முடியந் சங்கர விஜயத்தர் ஸரல்வதி ஸங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்	14
நீதுக்ருஹ் நூற்றெட்டு	16
இராமாவதாரம் எற்காக	18
ஸத் விஷய ஸங்கரஹம்	19
தமிழ் பாகவதம்	21
யார் முட்டாள்	21
ஸஹா பெரியவாளின் நினைவு மஞ்சீ - 13	27
நீத்த பாகவதத்தில் சிவ மகிமை	28
குத்ரக்கலை	31
புாண்கலை	33
வேதாந்த ஸாரம்	35
வைகாசி மாத விசேஷ தீளங்கள்	37
ஸபைஞ்சன சதங்	38
தீரிபுரஸாந்தர் பாதத்ஸ்தவம்	40
பித்ரார்ஜிதம்	41
ஸகாபாரத கதுக்கம்	43
சங்வம் ம்ரம்மம்	45
ஆத்ம வித்யா விலாசம்	47

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதீஸ்ம்

கெளரவ தலைமை ஆசிரியர் :

டாக்டர் S. மணி தீராவிட் சாஸ்தரி

ஆசிரியர் குழு :

பேராசிரியர் N.வீழிநாதன்

டாக்டர் R.கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்தரிகள்

பேராசிரியர் S. ஹீநிவாஸ் சர்மா

ஸ்ரீ T.N. ராமசந்திரன்

ஸ்ரீ T.S. ராகவன்

பேராசிரியர் விஷ்ணுபோத்தி V.S.

ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஹீரமண் சர்மா

பேராசிரியர் ம.வே.பசுபதி

பேராசிரியர் K. ஹீநிவாஸன்

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடத்தின் சார்பில்

ஸ்ரீகாமகோடி கோசஸ்தானம்

அலுவலக முகவரி :

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடம்

நெ.1.சாலைத்தெரு,

காஞ்சீபூரம் - 631502.

தொலைபேசி : 044 - 27233115

மின் அஞ்சல் :

kamakotipradeepam@gmail.com

சந்தா விவரம்

ஒரு திட்டி	ரூ. 20/-
ஒரு வருடத்திற்கு	ரூ. 220/-
மூன்று வருடங்களுக்கு	ரூ. 600/-
ஐந்து வருடங்களுக்கு	ரூ. 1000/-
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 5000/-
புரவலர்	ரூ. 10000/-

஭ாயாக்கியேன காஞ்சீஸ்மார்ஜினேன ஸத்ஸங்ம் ச லக்ஷ்மே புரஷே யடா வை |
அஜாநஹெதுக்குத்தமோஹமாந்திகராநாஶ் விவாதம் ச ஸதோதயதே விவேக: ||
Man obtains the contact of saints only when the merits earned by him through many births ripen. Wisdom dawns in the wake of such contact dispersing the darkness of infatuation and arrogance which have their root in ignorance.

| நிர்வாகக் குழு |

ஸ்ரீ N. சிவராமகிருஷ்ணன்

ஸ்ரீ K. ஜயராமகிருஷ்ணன்

டாக்டர் வெங்குழு B. ரிவிகேசன்

டாக்டர் G. சங்கரநாராயணன்

Published by : Sri Kamakoti Kosasthanam on behalf of
Sri Kanchi Kamakoti Peetam,
No1, Salai Street, Kancheepuram - 631502.
Ph : 044 - 27233115.

Periodicity : Monthly.

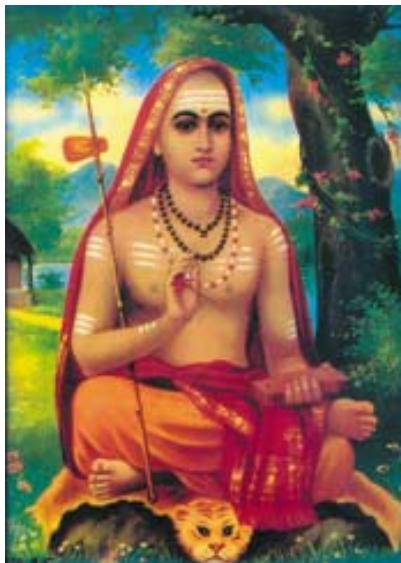
Printed at : Jaiganesh Offset, Chennai.

श्रुतिशिखरसमुथस्तत्वसंविल्पकाशः कलितिमिरनिवृत्तै कल्पमानश्वकास्तु ।
शिवगुरुसुतमार्गं दीपयन् चन्द्रमौलेः शिशिरकरुणया श्रीकामकोटिप्रदीपः ॥
कामकोटिप्रदीपोऽयं सतां विभ्राजतां गृहे ।
यत्प्रकाशलवात्सद्यः पापध्वान्तो हतो भवेत् ॥

ஶ்ரீஸ்ரீபார் பக்கம்

மார்க்கதரிசி சங்கரர்

ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதரைப்பற்றி நான் பேச என்ன இருக்கிறது? சாந்தஸ்வரூபி, நுண்ணறிவு படைத்தவர், தர்க வாத விற்பனைர், ப்ரஸ்தான த்ரய நூல்களுக்கு உரை எழுதி அருளினவர், உச்சகட்ட தத்வத்தை உலகுக்கு அளித்தவர் இப்படி அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். இவர் இல்லையெனின் ஸனாதனதர்மமே இல்லை என்று சொல்லலாம். சரி இதெல்லாம் சாதாரண மக்களுக்குப் போய் சேருமா? அதற்கு என்ன வழி? பொதுவாக மக்கள் உய்ய பல மார்கங்களையும் உபாசனங்களையும் நம் மதம் தருகிறது. அவைகளில் எதைத் தேர்ந்தேடுப்பது என்று குழப்பம் வருகிறது. இக்குழப்பம் அவருடைய சிஞ்யர்களுக்கும் வந்ததாகவும் அதற்கு அவர் ஸோபான பஞ்சகம் எனும் நூல் வழியாக மார்கம் காட்டுகிறார். நாமும் இதை சற்று பார்ப்போம். படிப்படியாக உபதேசம் செய்து நம்மை உயர்த்துகிறார்.

முதல் படி வேதோ நித்யமதீயதாம் என்று தொடங்கும் ஸ்லோகத்தில் வேதத்தை தினம் அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டும், அதில் கூறப்பட்டுள்ள கர்மாக்களை நன்கு செய்யவேண்டும் என்கிறார். “வேதோஅகில தர்ம மூலம்” வேதத்தை விட்ட அறமில்லை”என்ற வாக்யங்களுக்கு ஏற்ப மறை ஒதுவதையும் கர்மாக்களை செய்வதை யும் கூறுகிறார். அதுவும் காம்யமாக இல்லாமல் ஈஸ்வரனுக்கு அவைகளை அர்ப்பணிக்கவேண்டும். ஸம்ஸார சுகத்தை விட்டு ஆத்மானுபவத்தின் மீது இச்சைகொண்டு வீட்டைத் துறக்கவும் வேண்டும் என்கிறார்.

இரண்டாம் படி இரண்டாம்படியில் வீட்டை விட்டு வந்தவன் எங்கேயாவது போய் கூடா நட்பு ஒழுகக்கூடாது. எனவே ஸத் ஸங்கத்தை நாடவேண்டும். ஸத்ஸங்கத்வே நிஸ்ஸங்கத்வம் அல்லவா. குருஸேவையை நாட வேண்டும், அவர் பாதுகைகளை பூஜிக்கவேண்டும். கடவுள் பக்தியுடன் உபனிஷத் வாக்யங்களைக் கேட்கவேண்டும்.

முன்றாம்படி இப்படி ஒரு நிலையை பக்தன் அடைந்தவுடன் இதுவரை மஹாவாக்யங்களைக் கேட்டவன் அவைகளை விசாரிக்க வேண்டும். கெட்ட யுக்திகளை விட்டு வேதோக்தமான யுக்திகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தேஹாத்மபாவத்தை விட்டு தான் ப்ரம்மமாகவே இருக்கிறேன் என்பதை பாவிக்க வேண்டும். இப்போது ஸாதகனுக்கு பக்குவம் வர ஆரம்பிக்கிறது.

நான்காம் படி பக்குவம் வரும் நிலையில் கிடைத்ததைப் பெற்று பசியார சொல்லுகிறார். சூழத் பசியை வ்யாதி என்று கூறும் அவர் அதற்கு குறைவான அளவே சாப்பிடச் சொல்லுகிறார். எந்த நோய்க்கும் மருந்து விருந்தாகாதல்லவா. குளிர், வெயில் இவைகளை சகித்துக் கொண்டு பட்டும் படாமல் இருக்கவேண்டும்.

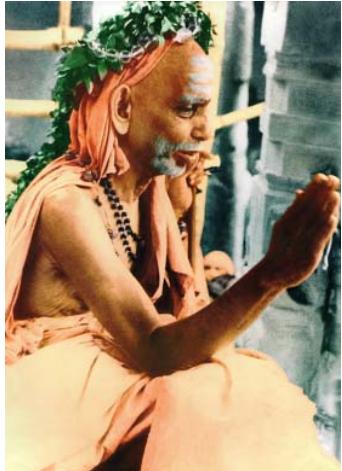
ஐந்தாம் படி ஸாதகன் முற்றிய நிலையில் வர இப்படி உதவுகிறது. தனிமையான இடத்தில் ஸாதகன் இருந்துகொண்டு நீக்கமற நிறைந்த ப்ரம்மத்தில் லயிக்கவேண்டும். அதுவே இவை எல்லாமாய் இருப்பதை உணரவேண்டும். இவ்வனுபவத்தால் ப்ராரப்தம் தவிர ஆகாமி, ஸஞ்சிதம் கர்மாக்கள் போய்விடும். (அவை பொய் என்பதால்) இன்னிலையில் ஸாதகன் ப்ரம்மமாகவே ஆகிவிடுவான். மேலே சொன்ன ஐந்துபடிகளையும் உன்னிப்பாக கவனிக்கவும்.

பூஞ்சங்கரரோ உயர்ந்த தத்வத்தைச் சொன்னவர். எடுத்த எடுப்பிலேயே அந்த தத்வத்தை உபதேசிக்காமல் முதலில் வேத அத்யயனத்தை ஆரம்பிக்கச் சொல்கிறார். பின்பு கர்மாக்கள், பின் கடவுளிடம் பக்தி, குருவிடமிருந்து மகாவாக்ய ஸ்ரவணம் பின்பு அதன்மீது விசாரணை, ப்ரம்மத்யானம், எங்கும் நிறைந்த ப்ரம்மத்தை உணர்தல், இப்படி படிப்படியாக ஸாதகனை உயர்த்தி மேலே கொண்டு செல்கிறார். ஒரு நல்ல ஆசார்யன் ஸாதகனுக்கு ஸாதகமாக இருந்து கைதூக்கி விடவேண்டும் அப்படி செய்து நல்ல மார்கத்தைக் காட்டி நம்மை உயர்த்துகிறார். அப்பேர்ப்பட்ட ஞானியின் அவதார நாளில் (மே 9ஆம்தேதி) அவரை நினைப்போம், மார்க தர்சியான அவர் காட்டிய வழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றையாவது கடைபிடிக்க முயலுவோம் என்று கூறிக்கொண்டு அம்மார்கத்திலேயே ஒழுகின பூஞ்சரணர்களின் பொற்பாதத்தில் இவ்விதமை ஸமர்ப்பிக்கிறோம்.

ஜய ஜய சங்கர ஹர ஹர சங்கர

கீதை பிறந்தது எதற்காக?

பூங்யஸ்ரூப சந்த்ரலேசகரைந்தீர் ஸ்ரீவீராசார்ய ஸ்வாமிகள்

வெளியினின்று ஒரு காமம் அல்லது ஒரு சுகம் வந்தே நாம் சுகப்பட வேண்டும் என்று நினைப்பவன் என்றும் தரித்தரன். அவனுக்குச் சாந்தியே கிடையாது. நானென்னும் அறிவான ஆத்மா ஆனந்த ஸமுத்திரம். அதை அறிந்து கொள்ளாததால்தான் பிச்சைக்காரனைப் போல் தின்பண்டங்களையும் பெண்டிரையும் தேடி அலைகிறோம். வெளியிலேயே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் உள்ளிருக்கும் ஆனந்த சமுத்திரத்தை அறிந்து அனுபவிக்க முடியாமல் தரித்திரர்களாய் வெளியில் பிச்சைக்குப் போகிறோம்.

அறிந்தவன் சமுத்திரம், அவனுக்கு ஒன்றும் லக்ஷியமில்லை. எத்தனை காமங்கள், எத்தனை சுகங்கள், எத்தனை பொருள்கள் அவனைத் தாமாகவே வந்து அடைந்தாலும் அவன் ஏறுவதில்லை. எத்தனை அவனை விட்டுப் பிரிந்தாலும் அவன் குறைவதில்லை.

எத்தனை நதிகள் சமுத்திரத்தில் வந்து விழுந்தாலும் அதற்காகச் சமுத்திரம் அதிகமாவதில்லை. சூரியன் சமுத்திர ஜலத்தை எவ்வளவு ஆவியாகக் கொண்டு போனாலும் வேனிற் காலத்தில் அது குறைவதில்லை. எத்தனை நதிகள் சமுத்திரத்தில் தாமே வந்து சேர்ந்தாலும் அவைகளெல்லாம் சமுத்திர ஸ்வரூபமாகவே ஆகிவிடுகின்றன.

ஆனந்த சமுத்திரமெனத் தன்னைக் கண்டு கொண்ட ஆத்மஞானிக்கு எத்தனை காமங்கள், எத்தனை சுகங்கள் வந்தாலும் அவைகளெல்லாம் அவனுடைய ஆத்த ஸ்வரூபமாகவே ஆகிவிடுகின்றன. காமத்தைத் தேடி அலைகிறவன் காமகாமி; காமகாமியில்லாதவனே; நிறைந்தவன். தானே வரும் காமங்ககளையெல்லாம் தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபமாகவே அனுபவிப்பவனே நிறைந்தவன். அவனே சாந்தியென்னும் பட்ட மஹிஷியுடன் வாழ்பவன். குழந்தைகள் வாழைப்பழம் விரும்புகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு யுவதிகளிடம் ஒருவிதமான விருப்பமும் உண்டாவதில்லை. யெளவன் தசையில் யுவதிகளால் அடையும் ஆனந்தம் பெரிதாகத் தோன்றுகிற போது குழந்தைகள் வாழைப்பழம் தின்பதில் ஆசைப்படுவது மிகவும் அல்பமான காரியமாகத் தோன்றுகிறது. இவ்விதமே நாம் பெரிதென்று நினைக்கும் ஒவ்வொரு ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கத் தெரியும் போது அதைவிடத் தாழ்ந்த

ஆனந்தங்கள் துச்சமாகச் தோன்றுகின்றன. இது போலவே அகண்ட ஆத்மானந்தத்தை அனுபவிக்க முடியாதவனுக்குத்தான் உலக விஷயங்களில் அபேக்ஷை ஏற்படுகிறது.

ஒரு கெட்ட விஷயத்தில் சபலம் ஏற்படும் போது அந்தச் சபலத்திற்குக் காரணமான வஸ்துவை அனுபவித்து ஆனந்தப்படுகிறோம். சில சமயம் அந்தச் சபலம் நமக்குச் சரியன்றென்று தோன்றி அந்தச் சபலத்திற்கும் நம் நல்ல புத்திக்கும் உள்ளத்திலேயே ஒரு யுத்தம் ஏற்படுகிறது. அந்த யுத்தத்தில் சில சமயம் நமது நல்ல புத்தி ஐயிக்கிறது. அப்பொழுது அச்சபலம் கொடுக்கும் வஸ்துவைத் தியாகம் செய்கிறோம். சபலத்திலகப்படாமல் தியாகம் செய்யும் காலத்தில் நம்மையறியாமல் ஓர் ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது. முந்தி சபலம் கொடுத்த வஸ்துவை அனுபவித்த ஆனந்தத்தைவிடச் சபலத்தை ஐயித்து அந்தக் கெட்ட வஸ்துவை விட்ட சமயத்திலேற்படும் ஆனந்தம் எவ்வளவோ பெரியதும் உயர்ந்ததுமாக இருக்கிறது என்பது நமது அனுபவம். இவ்விதம் உலகத்திலுள்ள சகல வஸ்துக்களிலுள்ள சபலங்களையும் ஐயிக்கும் போது எல்லையற்ற ஆனந்த அனுபவம் உதித்தே தீர் வேண்டும், எல்லா வஸ்துக்களிலும் சபலம் நீங்கி அவைகளை விடும் நமக்கு ஸ்புரிக்கும் அளவிலா ஆனந்தத்திற்கு ஆதாரமெது? எஞ்சியிருப்பது “நான்” எனும் ஆத்மா மாத்திரம் தானேயிருக்க வேண்டும்? ஆத்மாதான் ஆனந்த ஸமுத்திரம். இவ்வாத்மானந்தத்தை அறிந்து அனுபவிக்காததால் தான் வெளி விஷயங்களைக் கொண்டுதான் நாம் சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற பரிதாப நிலை நமக்கு இருக்கிறது.

நான் என்னும் ஆத்மா ஓன்றே ஆனந்த ஸ்வரூபமென்பதற்கு பிருஹதாரன்ய உபநிடதம் மற்றொருவிதமான ரூஜாவைக் காண்பிக்கிறது. நமக்கு ஒரு வயலிருக்கிறது. அந்த வயல் நன்றாய் விளைந்திருக்கிறது. நாம் போய்ப் பார்க்கிறோம். வெகு ஆனந்தத்தைத் தருகிறது. அடுத்த வருஷத்திற்குள் ஒரு துஷ்டனான கடன்காரன் அதை அக்கிரமமாக எலத்தில் எடுத்து விடுகிறான். மறு வருஷமும் அவ்வயல் வழியாகப் போக நேர்கிறது. முந்திய வருஷம் போல் நன்றாக விளைந்திருக்கிறது; நாம் பார்க்கிறோம்; ஆனால் சென்ற வருஷம் வந்த ஆனந்தம் எழவில்லை. அதற்கு மாறாக கோபமும், துக்கமும், வயிற்றெரிச்சலுமே எழுகின்றன. ஆதலால் எப்பொருளும் ஸ்வயமாக ஆனந்தகரமானதன்று நான் என்னும் ஆத்மப் பொருளுடைய சம்பந்தம் எதுவரையிலிருக்கிறதோ அதுவரையில் அப்பொருள் நமக்குப் பிரியமாக இருக்கிறது. அந்த சம்பந்தம் விடும் பொழுது அப்பிரியமாக ஆகிவிடுகிறது. மனைவியும் அப்படியே அவர்கள் நமக்கு அனுசூலமாயிருக்கும் வரையில் நமக்கு அவர்களிடம் பிரியம் எற்படுகிறது. அவர்களே நமக்குப் பிரதிகூலமான காரியத்தைச் செய்யும் போது அவர்கள் அப்பிரியர்களாக ஆகிறார்கள்.

(தொடரும்)

நீதிக் கதைகள்

பூஜ்யரூப ஜெயங்குரு ஸங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

கடவுள் இருக்கிறார்.
தூணிலிருந்து வந்துவிட்டார்
என்பதை உணருகிறான்
ஒன்றுமே செய்யத்
தோன்ற வில்லை. ஆனால்
அப்பொழுதும் எடுத்த
கத்தியை உறைக்குள் போட
மனது வரவில்லை.
அவரோடும் யுத்தம்
செய்வதற்குப் போகிறான்.
ஆனால் பகவான்

ஹிரண்யகசிபுவை தன்னுடைய மடியின்
மேல் வைத்துக் கொண்டார். அந்த
அரண்மனையினுடைய வாசற்படிக்கு
வந்தார். சந்தியா காலம் அஸ்தமன
நேரத்திலே தொடையிலே வைத்துக்
கொண்டு அந்த ஹிரண்யகசிபுவிற்கு
சிக்கை கொடுத்தார். அவன் பகவிலும்
சாவு வரக்கூடாது, இரவிலும் சாவு
வரக்கூடாது என்றுதானே கேட்டான்?
அஸ்தமன நேரத்திலே வைத்துக்
கொண்டார். பூமியிலும் இருக்கக் கூடாது
ஆகாயத்திலும் கூடாது என்றான். தன்
தொடையின் மேல் வைத்துக் கொண்டார்.
ஆயுதத்தினாலே வரக்கூடாது என்றான்.
தன் கையாலேயே அவனைக் கிழித்து
விட்டார். ரத்தம் சிந்திவிடாமல் தானே
உறிஞ்சி விட்டார். அவன் கேட்டவை
அத்தனைக்கும் மேலாக அவனுக்கு
சிக்கையும் கொடுத்து நல்ல கதி

கொடுத்தார். காரணம் தபஸின்
பலனாக.

இந்தக் கதையின் மூலமாக நாம்
எதை அறிந்து கொள்கிறோம் ?
கடவுளை நம்பினார்
கைவிடப்படார். நான்தான் என்று
அகங்காரப்படக்கூடாது. எதில்
நான் எனது என்ற எண்ணைம்
இருக்கிறதோ அது வரைக்கும் நாம்
முன்னேற முடியாது. கடவுள்
செயல் என்று செல்லிவிட்டு

நம்முடைய பணியைச் செய்ய வேண்டும்.
அந்தக் கடவுள்தான் நம்முடைய
உள்ளத்திலிருந்து இயக்குகிறார் என்று நாம்
நல்ல பணியைச் செய்ய வேண்டும். என்
கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்று
சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நம்முடைய
பணியை நல்ல நிதானத்தோடு
பொறுப்போடு செய்ய வேண்டும்.
கடவுளை மறவாமல் அவர் மூலமாகத்தான்
இத்தனையும் இயங்குகிறது என்று செய்ய
வேண்டும். எப்படி மின்சத்தி மூலமாக
எல்லா மின் இயந்திரங்களும்
இயங்குகிறதோ, அதுபோல
ஆண்டவனுடைய அருளால்தான் உலகமே
இயங்குகிறது என்று நாம் புரிந்து கொள்ள
வேண்டும். அதைத்தான் பக்த பிரஹலாதன்
புரிந்து கொண்டு தன்னுடைய
தகப்பனாருக்கும் புரிய வைத்தான். நாமும்
அதைப் புரிந்து கொண்டு கடவுளைத்

தொழுது நம் கடமையைச் செய்து வர வேண்டும். கடவுளே செய்வார் என்று சோம்பேறியாகாமல் கடவுள் நம்முடைய உள்ளத்துக்குள்ளிருந்து செய்ய வைப்பார் என்று உணர வேண்டும்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை நல்ல நீதியோடு கூடிய கதைகளையும், நல்ல பண்புகளைக் கொடுக்கக்கூடியவையும் அறிந்து கொண்டு நல் வாழ்வு வாழ வேண்டும் இன்றைக்கு நம்மிடையே பக்தி ஓரளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. அதை வளர்த்துக் கொள்ளும் வகையிலே நல்ல பண்பும் நல்ல செயலும், நல்ல குணமும் வளர்வதற்காகத்தான் இது போன்ற கதைகளைல்லாம் பழங்காலந்தொட்டு வந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு நம்மையும் சீர் செய்து கொண்டு குழந்தைகளையும் நல்ல பாதைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் எல்லோரும் சுபிட்சம் அடைய வேண்டும்.

நாராயண: நாராயண: நாராயண:

தூருவன்

**நன்மை நல்லதைச் செய்யும்.
தன்னைவிடச் சிறந்தவனைக் கண்டு
மகிழ்வாய். தன்னைவிடத்
தாழ்ந்தவனிடம் பரிவுடன்
பழகுவாய். தன்னோடு ஒத்தவனிடம்
நட்புடன் பழகுவாய். எந்த
வேதனையும் துன்புறுத்தாது.**

உத்தானபாதன் என்றோர் அரசன். உயர்குலப் பிறப்பால் செருக்குடன் பழகுவான். அவனுக்கு இரு மனைவிகள். மூத்தவள் ஸாநீதி. அவள் நேர்மையுடன் பழகுவாள். இளையவள் ஸாருசி. அவள் உல்லாசப் போக்குள்ளவள். ஸாநீதியின் மகன் துருவன். ஸாருசி யின் மகன் உத்தமன். அரசனுக்கு நேர்மையை விட்டு உல்லாசத்தில் விருப்பம் அதிகம். அதனால் ஸாருசியை அவன் அதிகம் விரும்பினான். உத்தமனிடம் அன்பைக் காட்டினான். ஸாநீதியும், துருவனும் ஒதுக்கப்பட்டனர்.

இருநாள் துருவன் தந்தை மடிமீது ஏற விருப்பினான். தந்தையின் அன்புள்ள அணைப்பிற்கு ஏங்கினான். அருகிலிருந்த ஸாருசி அவனைத் தடுத்தாள். என வயிற்றில் பிறந்தாயானால் தந்தையின் அரவணைப்பைப் பெறலாம். ஸாநீதியின் வயிற்றில் பிறந்தவனுக்கு அந்த வாய்ப்பில்லை என்றாள். துருவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவன் ஆறு வயதுகூட நிரம்பாத சிறுவன். தயங்கித் தயங்கித் தந்தையின் முகத்தைப் பார்த்தான். தந்தையிடம் அன்பைக் காணவில்லை.

ஸாருசி மீண்டும் அதட்டிச் சொன்னாள் - துருவா! நாராயணனைக் குறித்துத் தவம் செய்வாய். என வயிற்றில் பிறக்க வரம் கேட்பாய். இங்கு இனி நில்லாதே என்றாள். துருவன் அங்கிருந்து தாயிடம் சென்றான். ஸாருசிக்கு துருவன் அழிவான். அதனால் தன் சக்களத்தி கொடும் துயரமடைவாள் என்று நினைத்ததுமே மனம் மகிழ்ந்தது.

பிறரது துயரில் மகிழ்வது பொறாமையின் அடையாளம்.

துருவனின் தாய் நாராயணனை வழிபட்டால் துயர் நீங்கும். வாழ்வின் மேலான நிலையை அடையலாம். அந்த சிற்றன்னை உனக்கு நல்லதைத்தான் சொன்னாள்.

அவள் மீது

ஆத்திரமடையாதே. ஏகாந்துத்தில் அமர்ந்து இறைவனை வழிபடுவாய் என்றாள்.

சிறுவன் துருவனுக்கு நாராயணனை வழிபட வழி தெரியவில்லை. காட்டிற்குச் சென்றான். வழியில் நாரதர் அவனைச் சந்தித்தார். அவனது குறைகளைக் கேட்ட நாரதர் நாராயணனை வழிபட முறைகள் உபதேசித்தார். இறைவனை வழிபட மனத்தெளிவு தேவை. கோபமும், வன்மமும் மனத்தைக் கலக்கிவிடும். உன்னைவிடச் சிறந்த நிலையிலுள்ளவர்களைக் கண்டு சந்தோஷமடைவாய். பொறாமை கொள்ளாதே. உன்னைவிடத் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களிடம் பரிவு காட்டுவாய். பிறரது தாழ்வுக்கு மாறாகத் தான் உயர்ந்த நிலையிலுள்ளதைக் கொண்டு கர்வப்படாதே. தன்னோடு ஒத்தவனிடம் நட்புடன் பழகுவாய். விரோதம் கொள்ளாதே. இப்படி நேர்மையுடன் பழகினால் மனத்தில் உள்ள பேத உணர்ச்சி நீங்கும். வாழ்வு சீரும் சிறப்பும் பெறும். இறைவனின் அருள் கிட்டும் என்று கூறி அவனது மனக்குமுறை அடக்கினார்.

நாரதர் கூறியபடி நாராயணனைக் குறித்துத் துருவன் தவம் செய்தான். உணவையும் சூழ்நிலையும் மறந்து இறைவனை மட்டும் மனத்தில் நிறுத்தித் தவமிருந்தான். அவனது தவத்தில் நாராயணன் மகிழ்ந்து அவன்முன் தோன்றினார். பல்லாண்டுகள் அரசனாகத் திகழ்ந்து பின் ஸப்தரிஷி மண்டலத்திற்கு மேல் துருவ நட்சத்திரமாக நிலைத்து நிற்பாய். எல்லா நட்சத்திரங்களும் கிரகங்களும் உன்னைச் சுற்றி வரும்.

தவத்திலிருந்து திரும்பிவந்த துருவனை உத்தான பாதரும், ஸாருசியும் முன்னிருந்து வரவேற்றனர். அவர்களிடமிருந்த, பொறாமை, கர்வம், ஆணவம் முதலிய கெட்ட தன்மைகள் மறைந்து விட்டன. ஒரு தீய தன்மைக்கு எதிராக மற்றொரு தீய தன்மையைக் காட்டும் போது இரண்டும் போட்டியில் வளர்கின்றன. தீய தன்மைக்கு எதிராக நல்ல தன்மையை வலிவுடன் கொள்ளும் போது தீயது வலிவு இழந்து விடும். ஸாருசியிடமிருந்து மாற்றாந்தாய்த்தன்மை விலகியது. ஸாநிதியிடம் அன்புடன் அவளும் அரசரும் பழகினார்கள்.

துருவன் பல்லாண்டுகள் நல்லாட்சி புரிந்தான். பின் துருவ நட்சத்திரமானான்.

(தொடரும்)

VEDANTIC PRAYER

SRUTIGITA

यं ब्रह्मा वरुणन्द्रुद्रमरुतः स्तुन्वन्ति दिव्यै स्तवै -
 वैदैः साङ्गपदकमोपनिषदैर्गयन्ति यं सामगाः ।
 ध्यानावस्थितद्रतेन मनसा पश्यन्ति चं योगिनो -
 यन्यान्तं म विदुः सुरासुरगणा देवाय तस्मै नमः ॥ ३१ ॥

यं whom ब्रह्मा Brahma the Creator वरुणः Varna इन्द्रः Indra रुद्रः Rudra मरुतः the Maruts (wind gods) स्तुन्वन्ति sing (lit.praise) दिव्यै स्तवैः by divind hymns यं whom सामगाः the singers of Sama songs गायन्ति melodiously chant वैदैः साङ्गपदकमोपनिषदैः through the Vedas including the various ausiliary sciences (such as phonetics, astronomy, medicine, etc) and the Upanisads यं whom योगिनः the yogins पश्यन्ति realize (lit. see) ध्यानावस्थितद्रतेन मनसा through minds absorbed in Him by constant meditation यस्य whose उन्तं real nature (lit. end or culmination) सुरामुर गणाः (ऋषि even) the devas and non - devas न विदुः do not comprehend तस्मैदेवाय to that supreme Being नमः may our salutations be.

31. *yam brahma varunendra - rudra marviah
 stunvanti divyaih stavair
 vedaih sanga padakramopani sadair
 gayanti yam samagah
 dhyanavasthita - tadgatena manasa
 pasyanti yam yogino
 yasyantam na viduh surasuraganah
 devaya tasmai namah*

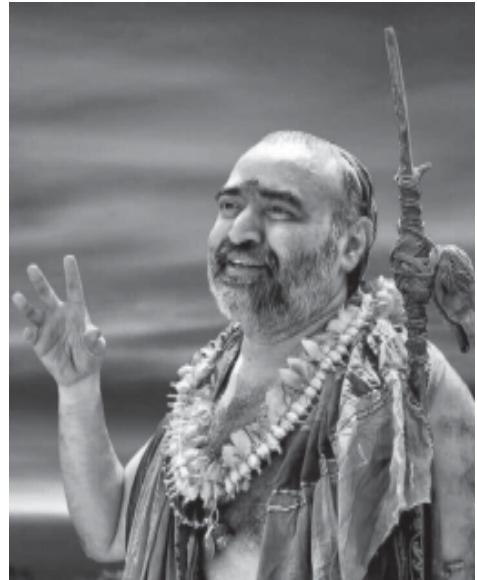
Salutation to the Supreme Being whom Brahma, Varuna, Indra and the Maruts praise with celestital Hyms.

Salutation to the Supreme Being whose splendour is sung in beautiful poetry and prose by the Vedas and the Upanisads. Salutation to the Supreme Being who is realized by *yogins* with purified and concentrated minds to be their very own atman. Salutation to the Supreme Being whose true nature is not known even to the Gods and other celestial beings.

அனுக்திரஹ பாழணம்

பூஜ்யரீ சங்கர விஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

நம்முடைய நாடு மிகவும் பவித்ரமானது. தவம் செய்தவர்கள் வாழ்ந்த பூமி. நம்முடைய நாட்டிற்கு ஒரு கவுரவமும் மதிப்பும் உள்ளது. இங்குதர்மம்தான்மிகவும் முக்கியமானது. இங்கு இருந்தவர்கள் தர்மத்தை கடைபிடித்து வந்தனர். தர்மத்தை கடைபிடித்தால் வியாதியோ, பயமோ, இருக்காது. ஆத்ம பலம், புத்தி, சக்தி வேண்டுமானால் தர்மத்தை கடைபிடித்தே ஆக வேண்டும். தானே பகவான் தரிசனம் அளித்த கோஷத்திரத்தினை ஸ்வயம்பு கோஷத்திரம் என்பார்கள். ரிஷிகள் பூஜித்தது இரண்டாவது, மனிதர்கள் கட்டி பூஜித்தது மூன்றாவது. ஏழு புண்ணிய நதிகள் உள்ளன.

கங்கைசயமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி, நர்மதே ஸிந்து காவேரி என்பன அவை. கங்கைகங்கோத்ரி என்று இமயமலையில் தோன்றி ஹரித்வாரம் வந்து கல்கத்தாவில் கடலில் கலக்கிறது. யமுனை இமாலயத்தில் யமுனோத்ரி என்ற இடத்தில் உற்பத்தியாகி அலகாபாத்தில் கங்கையுடன் சங்கமமாகிறது. நர்மதை அமரகண்டியில் உற்பத்தியாகிறது. காவேரி கர்நாடகாவில் உற்பத்தியாகிறது. ஏழு புண்ணிய கோஷத்திரங்கள் உள்ளன. அயோத்யா, மதுரா, மாயா, காசி, காஞ்சி, அவந்திகா, பூரி, த்வாரவதி என்பன அவை. மனித வடிவில் வந்து தர்மத்தை நிலை நாட்டிய ராமன் பிறந்த இடம் அயோத்தி, ராமோவிக்ரஹவான்தர்ம : என்பார் வால்மீகி. மகன், அரசன், மாணவன் ஆகியோர் எல்லாம் இங்ஙனம் இருக்க வேண்டும் எனவாழ்ந்து காட்டியவர் ராமன். கீதை உபதேசம் செய்த கிருஷ்ண பகவான் பிறந்த இடம் மதுரா. நான்கு வேதங்கு எடுத்து அளிக்கின்றன பதினெட்டு புராணங்களும். இந்த பதினெட்டு புராணங்களும் அடுத்தவர்கட்கு உதவி செய்ய வேண்டும் அதனால் புண்ணியம் என்பதையும் அடுத்தவர்கட்கு கஷ்டத்தை கொடுப்பது பாவம் என்பதையும் மையமாக வைத்து கதைகள் மூலம் விளக்குகின்றன. ஆசாபாசங்கள் இன்றி ஞானம் பெறுவதே முக்கு. இதை காட்டுவது பகவத் கீதை. ஆசாரம், அத்வைதம் என யாவும் இதில்

சொல்லப்பட்டுள்ளது. மாயா மாயையினால் தான் நாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எது உண்மை எது பொய் என்று தெரியாமல் இருக்கிறோம். தேவியின் இருப்பிடம் மாயா. இதன்தற்போதைய பெயர் ஹரித்வார். கங்கை பூமிக்கு வருவதும் இங்குதான்.

காசி : - பகவானின் நாமத்தால் தான் கஷ்டம் தீரும். கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்க யாவரும் விரும்புகிறோம். சரீரத்திற்கு ஏற்படும் கஷ்டத்திற்கு '' வியாதி '' என்றும் மனதிற்கு ஏற்படும் கஷ்டத்திற்கு '' ஆதி '' என்றும் பெயர். இந்த இரண்டு கஷ்டங்களும் இல்லாமல் இருக்க பகவானின் நாமத்தைச் சொல்ல வேண்டும். காசியில் பரமேஸ்வரன் ராமனின் நாமத்தை இறப்பவர்களின் வலது காதுகளில் உறைப்பதாக ஜிதீகம். பகவானுக்கு பசுபதி என்று ஒரு பெயர். பசுக்களுக்குப் பதி என்று பொருள். மனிதனுக்கு ஞானம் கிட்டும் வரையில் அவனும் பசு தான். ஜனனாது கமலாலயே தர்சனாது சிதம்பரேமி ஸ்மரணாது அருணாசலே மரணாது காசிம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிறக்க முக்தி அளிப்பது கமலாலயம் என்கின்ற திருவாரூரில், சென்று ஸேவித்தால் முக்தி அளிக்கும் தலம் சிதம்பரம், நினைக்க முக்தி அளிக்கும் தலம் அருணாசலம் என்கின்ற திருவண்ணாமலை. இறக்க முக்தி அளிக்கும் தலம் காசி.

அவந்திகா : பக்தனாக இருந்தால் சாதாரணமானவனும் முக்கியமான கவியாகிறான். பக்தி : கிம் கரோதி என்று வியக்கிறார் ஆதிசங்கரர். சிவ பக்தர்களில் கண்ணப்பன் செய்த செயல் மிகவும் பெரியது. பாவனமும் ஸ்வபாவமும் முக்கியம். கர்வம் அற்ற ஞானம் இனிமையான சொற்களுடன் எல்லாம் இறைவா உன்னுடையது என்கின்ற எண்ணத்துடன் தானம் அளிக்க வேண்டும். உயர் கிளையில் அமர்ந்து அடிமரத்தை வெட்டினான் ஒரு இடையன். அம்பாளின் அருளால் மஹாகவி காளிதாஸனாக ஆன இடம் அவந்திகா. அதற்கு தற்போது பெயர் உஜ்ஜேயின். இங்கு மஹாகாளேஸ்வர ஸ்வாமி கோயில் கொண்டுள்ளார். இங்கு '' கஷிப்ரா '' நதி ஒடுகிறது.

துவாரகை : கிருஷ்ண பகவான் அரசாட்சி செய்த இடம். மற்றவர்களின் அபிப்ராயம் தெரிந்து செயல்பட்ட இடம். தென்னாட்டில் உள்ள ஒரே மோகஷபுரி காஞ்சி. இது அம்பாளின் நாபிஸ்தானம், சக்தி பீடம். இதனால் இந்த ஊரின் பெயரும் காஞ்சிபுரமாகியது. இங்கு காமாக்ஷி குடி கொண்டிருக்கிறாள். பக்தர்களின் கோரிக்கைகளைகருணைகடாகஷத்துடன் பூர்த்தி செய்யும் இடம். இங்கு வந்து சங்கரர் ஸ்ரீசக்ரப்ரதிஷ்டைதன்கைகளாலேயே வரைந்து செய்தார். நமது ஸங்கல்பத்தில் திதி வார நக்ஷத்திரங்களைச் சொல்கிறோம். பிரம்மாவின் ஜம்பத்தி ஓராவது யுகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கலியுகத்திற்கு முன்பு மூன்று யுகங்கள் நடந்து முடிந்தது. தற்சமயம் கலியுகம் தொடங்கிறதோயாயிரம் ஆண்டுகள் மட்டும் முற்றியுள்ளது.

ஒவ்வொரு உத்தேசத்துடன் பகவான் அவதாரம் எடுத்தார். வாமன அவதாரம் : தான் விசேஷத்தைச் சொல்வது. குரு தடங்கல் செய்தும் தானம் செய்தான் மஹாபலி சக்கரவர்த்தி. வேதங்களைக் காப்பாற்ற மத்ஸ்ய அவதாரம். தேவரை காக்க கூர்ம அவதாரம். பூமியைக் காக்க வராஹ அவதாரம் எங்கும் நிறைந்தவன் பகவான் என்பதையும் தனது பக்தன் சொன்னதை நிஜமாக்கவும் ஸ்தம்பே ஸபாயாம் நம்ருகம் நமானுஷம் என்று வந்தது நரஸிம்ம அவதாரம். இவை யாவும் முந்தைய யுகங்களில் நடந்தது. தர்மத்தை உபதேசம் செய்ய வேண்டும். இப்போது மனிதனுக்கு ராவண ஸ்வபாவம் உள்ளது. இதனை மாற்ற வேண்டும். இதற்கு உபதேசம் தேவை என்பதால் பரமேஸ்வரன் காலடியில் சங்கரராக அவதரித்தார். படைப்பவர் பிரம்மா. பரிபாலனம் செய்பவர் விஷ்ணு. அழிப்பவர் சிவன். யுத்தம் செய்தது கூட சிறப்பால். அஞ்ஞானத்தை அழிப்பதுதான் அழித்தல், ஆரோக்யம் பாஸ்கராத் இச்சேத் ஜஸ்ரியம் இச்சேத் ஜனார்தனாத் ஞானம் இச்சேத் மஹேஸ்வராத், எட்டு வயது முதல் முப்பத்தி இரண்டு வயது வரை இந்தியா முழுவதும் மும்முறை வலம் வந்து மக்களுக்கு உபதேசம் செய்தார். முதல் ஸ்தோத்திரம் '' கனகதாராஸ்தவம் '' பிரம்மசாரியாக இருந்த போது பிகை எடுக்கச் சென்றார். க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்திற்கு '' உத்தமாஸ்ரமம் '' என்று பெயர். ஒரு ஏழை வீட்டிற்கு சென்றார், அன்று துவாதசி, அந்த வீட்டில் வேறு எதுவும் இல்லை, ஒரு நெல்லிக்கனி மட்டும் இருந்தது.

இதனை எப்படிக் கொடுப்பது என்று வெட்கத்துடன் தாபத்துடன் அளிக்க, சங்கரர் அந்த ஏழை பெண்மணியின் பக்தியைக் கண்டு அங்கம் ஹரே என ஆரம்பிக்கும் கனகதாராஸ்தவத்தால் மஹாலக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்தார். சக்த்யை நமோஸ்து ஸதபத்ர நிகேனேதனாயை ஜ புஷ்டயை நமோஸ்து புருஷோத்தம வல்லபாயை ஜ . என்று மஹாலக்ஷ்மியும் மகிழ்ந்து அந்த ஏழை பெண்மணிக்கு தங்க நெல்லிக்கனிகளாக அளித்தார் என்பது வரலாறு. காஞ்சியில் வந்து ஸர்வ யக்ஞ பீடம் ஏறினார். புஷ்பேஷாதாதி புருஷேஷா விஷ்ணு: நார்ஷா ரம்பா நகரேஷா காஞ்சி என்று மிகவும் பிரஸித்தமான காஞ்சியினை தேர்ந்தெடுத்தார். இன்று நாம் கொண்டாடும் எல்லா பண்டிகைக்கட்கும் காரணம் சங்கரர் அவர்களே. மனமும் சரீரமும் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். மற்றைய யுகங்களைப் போல் தவம் முதலியவற்றினை இந்த யுகத்தில் செய்ய வேண்டாம். கலெளா ஸங்கீர்த்தய கேசவம் என்ற படி பகவான் நாமத்தை நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்யும் சுலப வழியுள்ளது. மற்ற யுகங்களில் செய்த தவங்களின் பயனும் சுலபமாக கிட்டும்.

திருக்குறள் நூற்றெட்டா

திருக்குறளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதிகளான

ஸ்ரீ சந்தர்சேகரேந்தர் ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள்
அனுக்ரஹித்த திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடன் கூடியது.

81. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுள் போல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்

அளவு = பொருள், வலி முதலியவற்றின் எல்லையை அறிந்து, வாழாதான் வாழ்க்கை - வாழாதவனுடைய வாழ்க்கை முறைகள், உள்போல = சிறந்து விளங்குவது போல (இருந்து), இல் ஆகி = மங்கி, தோன்றா = இருந்தவிடம் தெரியாமல், கெடும் = அழிந்துவிடும்.

ஓவ்வொருவனும் அவனது வர்ணம், ஆச்சரமம் இவற்றையனுரித்துத் தன் அளவிற்குத் தக்கனவற்றைக் கொண்டு அவ்வைவற்றின் தர்மங்கைக் கொண்டாலன்றி அவன் கெடுவாள் என்பது கருத்து.

இங்கு ஆனமுதலி லதிகம் செலவானால், மானமழிந்து மதிகெட்டு, போனதிசை - எல்லார்க்குங் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்புந் தீயனாய் நல்லார்க்கும் பொல்லானாம் நாடு என்ற ஒளவையார் பாடல் கருதத்தக்கது.

82. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது

காக்கை, பகல் = பகல்பொழுதில், கூகையை = கூகையையும், வெல்லும் = கொல்லும், (ஆதவின்); இகல் மாறுபட்ட வேந்தரை, வெல்லும் = வெல்ல நினைக்கும், வேந்தர்க்கு = அரசர்க்கு பொழுது = தக்க காலம் வேண்டும் = அவசியமானது.

“சிலர் காலத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டு பகலில் காக்கை கோட்டானைக் கொல்லும் உதாஹரணத்தைக் கூறுகின்றனர்.” என கால ச்ரேயான் இதி.... என்னும் அர்த்த சாஸ்திரம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. அர்த்தசாஸ்த்ரத்தை அரசர்நன்கு அறிய வேண்டும் என ஆசிரியர் கொண்டனர் எனக் கருதலாம்.

83. கெடும்புன லூள் வெல்லு முதலை யடும்புனலின் நீங்கி நதனைப் பிற.

முதலை, கெடும்புனலூள் = ஆழமான கந்திலையில் (பிற = பிறவற்றையெல்லாம்), வெல்லும் = கொல்லும்; புனலின் = நீரிலிருந்து; நீங்கின் = வெளியில் வந்தான்; அதனை, பிற, அடும் = கொல்லும்.

“தான் வசிக்குமிடத்தில் முதலை சிறந்த யானையையும் கொல்லும்; தன்னிடமிருந்து நீங்கின்நாயும் அதனைக் கொல்லும்” என நக்ர : ஸ்வஸ்யானம் என்னும் மகாபாரத சுலோகமும், தேசம் சிறந்தது என்பது சிலர், தரையில் நாயும் முதலையைக் கொல்லும் தன்மையால், என்னும் அர்த்தசாஸ்திரவாக்கியமும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

படிப்பு

இனி பழைய புத்தகங்களை மீண்டும் Type செய்ய தேவையில்லை.

பழைய புத்தகங்கள் 20, 30, 50, 70 வருட புத்தகங்களை Typeing செய்யாமலே பிழைகளை திருத்தி புதிய வடிவில் (New font) மாற்றி எல்லா மொழிகளிலும் (All Languages) அச்சிட்டு தரப்படும்.

க்ரந்தம், தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், கன்னடம் எல்லா மொழிகளிலும் கைப் பெற்று அச்சிட்டு தரப்படும்.

(Transliteration in all Languages done here.)

Grantham to Devanagiri, Grantham to Tamil,

மற்றும் வேத ப்ரமாண பூந்தகங்கள் உபநிஷத்துக்கள்

உதாரந்தம், அனுதாரந்தம் இவற்றுடன்

அக்சிட்டு தரப்படும்.

Contact : V.K.N. Enterprises (Printer)

Mylapore, Chenani-600 004, Phone : 98402 17036, e-mail : vknprinter@gmail.com

கலை(ந்த)சொற்கள் ஏப்ரல் விடைகள்

1. இடரினும் தளரினும்
2. பாஷ்ய பாடங்கள்
3. அபிதான சிந்தாமணி
4. அறம் செய்ய விரும்பு
5. ஆறுவது சினம்

கலை(ந்த)சொற்கள் மே வினாக்கள்

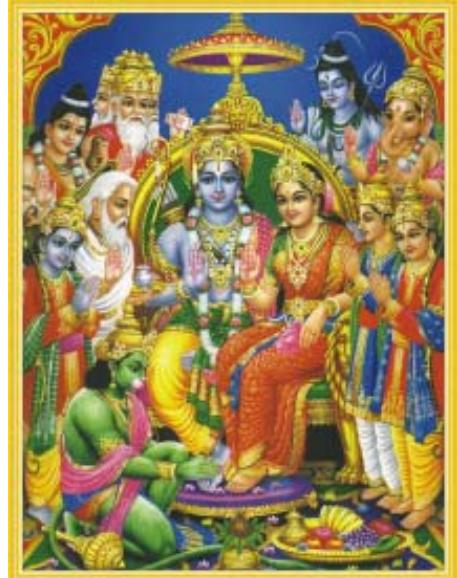
1. திதசனமாம்வப
2. தஹரஸ்ரம்யய
3. போஉனைனாப்ருல்னவ
4. சிகேநதபாயாக்மன
5. கோங்கயாஷகாம்

இராமாவதாரம் எதற்காக ?

இராமாயணம் சீனிவாசன்

விராதன் சீதையை விட்டுவிட்டு ராம வக்ஷ்மணர்களை தூக்கிச் செல்ல சீதை அவர்களை விட்டுவிட ப்ரார்த்திக்கிறாள். அவனை இருவரும் பல பாணங்களினால் தாக்கினர். அப்படியும் அவனுக்கு ஒன்றும் ஆகவில்லை. கோபத்துடன் இவ்விருவரையும் அவன் தூக்கிகொண்டு ஒட அவ்விருவரும் அவனை கீழே வீழ்த்தி ராமன் அவன் கழுத்தில் கால் வைத்து நின்றான் விராதன் கூறுவான்.

ஹதோஹம் புருஷ வ்யாக்ர
சக்ரதுல்ய பலேன வை
யோது பூர்வம் தவம் மோஹாத்
ந நூத: புருஷர்ஷப ॥ 14

ஆண்களில் புலி போன்றவனே இந்தரனுக்கு இனையான பலம் கொண்டவனே உன்னால் நான் கொல்லப்பட்டேன். என் மயக்கத்தில் உன்னை நான் அறியவில்லை.

கௌலஸ்யா ஸப்ரஜாஸ்தாத ராமஸ்தவம் வித்தோ யோ
வைதேஹி ச மஹாபாகா வக்ஷ்மணச்ச மஹாயசா: ॥ 15

கௌசல்யையின் நன் மகன் ராமன் என்று அறிந்து கொண்டேன். இவள் பாக்யம் பெற்ற வைதேஹி, இவன் புகழ் வாய்ந்த வக்ஷ்மணன்.

“அபிசாபாத் அஹம் கோரம் ப்ரவிசே ராக்ஷஸீம் தனும்
தும்புருநாம கந்தர்வ:ஸப்தோ வைஸ்ரவனேன ஹி” ॥ 16

தும்புரு எனும் கந்தர்வன் நான். வைஸ்ரவனனால் (குபேரனால் சபிக்கப்பட்டு) கோரமான அரக்கியின் வயிற்றில் பிறந்தேன்.

“ப்ரஸாத்ய மானஸ்ச யோ
ஸோ அப்ரவீத் மாம் மஹாயஸா:
யதா தாசரதீ ராமஸ்த்வாம் வதிஷ்யதி ஸம்யுகே ॥ 17

ததா ப்ரக்ருதி ஆபன்ன:
பவான் ஸ்வர்கம் கமிஷ்யஸி 18

எனக்கு அருள் செய்யும்படி நான் வேண்ட எப்போது ராமர் போரில் உன்னைக் கொல்வாரோ அப்போது நீ ஸ்வர்கம் செல்வாய் என்று கூறி அருளினார்.

தவ ப்ரஸாதாத் முக்தோஹம்
அபிசாபாத் ஸ்தாருணாத்நந

கொடிய அந்த சாபத்திலிருந்து உம்முடைய அருளால் விடுபட்டேன். இங்கிருந்து அரை யோஜனை சென்றால் சரபங்க முனிவர் ஆஸ்ரமம் வரும். அவரைத் தர்சிப்பீராக என்று கூறி ஸ்வர்கம் ஏகினான்.

விராதன் நிகழ்ச்சியிலிருந்து வாசகர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது.

1. தன்னுடைய துயரத்திலிருந்து விடுவித்தவருக்கு நல் வழி காட்ட வேண்டும்.
2. தாயாரின் அருள் இருந்தால் பெருமாளின் அருள் கிட்டி விடும்.
3. குபேரன் சொல் பொய்யாதிருக்க பகவான் தசரதரை தந்தையாக ஏற்றான் என்பது நிருபணமாகிறது.

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் ந்திருஸிம்ம அவதாரத்தில் “ஸத்யம் விதாதும் நிஜ ப்ருத்ய பாஷிதம்” எனும் ஸ்லோகம் வரும். தன் பக்தனுடைய வாக்குப் பொய்க்கக் கூடாது என்பதற்காக பகவான் ந்திருஸிம்மமாக தோன்றினார் என்பது பொருள். கௌதமர், குபேரன் சொல் பயனளித்தது. மேலும் யார் யார் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டார் என்பதை பார்ப்போம்.

(தொடரும்)

ஸத் விஷய ஸங்கரஹம்

उपनिषदः उपनिषत्तुक्कलं 108

गोपालपूर्वतापिन्युपनिषत् केऽपालपूर्वतापिन्ये शुक्रम्
गोपालोत्तरतापिन्युपनिषत् केऽपाल
उत्तरतापिन्ये

कृष्णोपनिषत् कंगुणेनोपनिषत्
याजवल्क्योपनिषत् याज्ञगुवल्क्योपनिषत्
वराहोपनिषत् वराहोपनिषत्
शाट्यायनीपोपनिषत् शाट्यायनीयोपनिषत्
हयग्रीवोपनिषत् हयकर्णवोपनिषत्
दत्तात्रेयोपनिषत् दत्तत्तात्रेयोपनिषत्
गरुडोपनिषत् करुटोपनिषत्
कलिसन्तरणोपनिषत् कलिसन्तरणोपनिषत्
जाबाल्पुपनिषत् ज्वापाल्पुपनिषत्
सौभाग्यलक्ष्म्युपनिषत् लेलोपाक्यलक्ष्मिं
उपनिषत्

सरस्वती लरस्वती
रहस्योपनिषत् रहस्योपनिषत्
बछ्वचोपनिषत् पञ्चवंशुरुचोपनिषत्
मुक्तिकोपनिषत् मुक्तिकोपनिषत्

धातवः ८ தாதுக்கள்

रसः रसम्
रक्तम् रक्तम्
मांसम् मांसम्
मेद मेतस्
अस्थि अस्त्रिति

மஜ் மஜ்ஜா

சக்ரம்

दर्शनानि ६ தர்சனங்கள்

न्यायदर्शनम्	न्यायதர्चனम்
वैशोषिक दर्शनम्	वैचेषिकதர்சனம்
सांख्य दर्शनम्	ஸாங்க்யதர்சனம்
योग दर्शनम्	யோகதர்சனம்
मीमांसा दर्शनम्	மீமாம்ஸதர்சனம்
वेदान्त दर्शनम्	வேதாந்ததர்சனம்

विद्यास्थानानि १४ वித्यासंதானங்கள்

ऋग्वेदः	ऋக्वेतम்
यजुर्वेदः	யஜுர் வேதம்
सामवेदः	ஸாம வேதம்
अथर्व देवः	அதர்வ வேதம்
शिक्षा	சிக்ஷா
व्याकरणम्	வ்யாகரணம்
ठन्दः	ச்சந்தஸ்
निरुक्तम्	நிருக்தம்
ज्यौतिषम्	ஜ்யோதிஷம்

कल्पः	கல்பம்
मीमांसा	மீமாம்ஸா
न्यायविस्तरः	நியாயவிஸ்தரம்
पुराणम्	புராணம்
धर्मशास्त्रम्	தர்மசாஸ்திரம்

(தொடரும்)

தமிழ் பாகவதம்

தொகுப்பு : வீராபுரம் சம்பத் தீசுஷிதர்

கோகர்ணன் கதை

18. காலத்தின் போக்கில் அந்தப் பெண்ணின் தங்கை ஓர் ஆண் மகவைப் பெற்று, அவள் கணவன் மூலம் ரகசியமாக அந்தப் பிராமணன் வீட்டில் வைத்து விட்டார்.
19. குழந்தைக்குப் பால் தர வேண்டுமே. அந்த பிராமணன் மனைவி தன் நாயகனிடம் தமக்கு பால் சுரக்கவில்லை. என் தங்கையோ குழந்தைப் பேறு இழந்திருக்கிறாள். அனை வரவழைத்து நான் போற்றி காத்து, அவள் மூலம் நம் குழந்தையை வளர்க்கிறேன் என்று சொன்னான்.
20. மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு அந்த பிராமணன் வீட்டுப் பசு ஒரு ஆண் மகவை அளித்தது. அக்குழந்தை அழகாக குற்றமற்றதாக பொன்னிறமாய் இருந்தது.
21. அந்தப் பசு எப்படி ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றது என்ற ரகசியம் ஒருவராலும் அறிய முடியவில்லை. அக்குழந்தையின் காது பசுவின் காது போல இருந்ததால் கோகர்ணன் என்று பெயர் வைத்தனர்.
22. சிறிது காலம் சென்றதும் கோகர்ணனும், துந்துகாரியம் இளமை அடைந்தனர். கோகர்ணன் நல்ல அறிஞனாகவும், துந்துகாரி மிகவும் முரடனாகவும் வளர்ந்தார்கள்.
23. துந்துகாரி, நீராடல், தூய்மை செய்ய வேண்டிய கர்மாக்களை செய்தல், இவைகளைத் தவிர்த்து எதை வேண்டுமானாலும் சாப்பிடுவது, கோபமடைவது, தீய செயல்களைச் செய்பவனாய் வளர்ந்தான்.
24. திருடனாகவும், எல்லோரையும், வெறுப்பனாகவும், பிறர்மனை விரும்புதல், பிறர் மனைக்கு தீயிடுதல், விளையாட்டாகக் குழந்தைகளைத் தூக்கி கிணற்றில் ஏறிதல் போன்ற செயல்களைச் செய்வது என வாழ்ந்து வந்தான் துந்துகாரி.
25. அவன் வேசியர்கள் தொடர்பால் தகப்பனாரின் தனத்தை எல்லாம் அழித்தான். ஒரு சமயம் தாய் தந்தையரை அடித்து அவர்கள் சொத்தை எல்லாம் அபகரித்தான்.

26. அவன் தகப்பனார் தன் மகன் செயல்களால் பரிதவிப்பவராய் செல்வம் இழந்து, இப்படிப்பட்ட பொல்லாத துயர் தருகின்ற பிள்ளையைக் காட்டிலும், பிள்ளை இல்லாமல் இருப்பதே நல்லது என்று அழுதார்.
27. அவர் சொன்னது இந்த ஸம்ஸாரம் துயரம் மிக்கது. மோஹத்தை உடையது, மகன் யார்? பணம் ஏன்? எல்லாம் நீரில் எண்ணெய் போல் எப்போதும் ஒட்டாதவைகளே.
28. அவர் மனம் மகன் வடிவில் மயங்கி நகரம் அடைவதை விட சிறந்தது வனவாசமே என்று சொல்லியது.
29. அதே ஸமயம் கோகர்னன் புண்ய தலங்கள் சென்று தீர்த்தமாடுதல் உசிதம் என்று எண்ணி யோகம் மேற்கொண்டான். அவனுக்கு துக்கம், சுகம், பகைவன், பந்து என்ற நிலைகள் இல்லை. (எல்லோரையும் ஆத்மாவாகவே பாவித்து ஸமபாவம் உள்ளவனாய் இருந்தான்).
30. நல்லறிவாளர்கள் வேசியிடம் பற்று வைக்கக் கூடாது. அப்படி மோஹத்தால் விசவாசம் கொள்பவன் மூடன். அவன் துக்கத்திற்கு ஆளாகிறான். துந்துகாரி வேசியர்களால் கொல்லப்பட்டான். அகால மரணமடைந்த அவன்
31. சில ஸமயம் செம்மறியாடாய், சில ஸமயம் யானையாய், சில ஸமயம் அக்னியாய், சில ஸமயம் மனிதனாய், கோகர்னன் வீட்டைச் சுற்றி அலைந்து கொண்டிருந்தான்.
32. வீட்டிற்குத் தீர்த்த யாத்திரை முடித்து திரும்பி வந்த கோகர்னன் இரவில் திரியும் அந்த பேயைப் பார்த்து, நீ யார் ஏன் பயங்கரமான இரவில் இப்படி அலைகிறாய்? நீப்ரேதமா பிசாசா! அரக்கனா! சொல் என்றான்.
33. அந்தப் பேய் சொல்லியது நான் உன் சகோரன் துந்துகாரி என்ற பெயர் உடையவன். என்னுடைய பாபத்தால் பிராம்மணத் தன்மையை இழந்து பேயாய் அலைகிறேன் என்று.
34. “நீ மரணமடைந்து கேட்டு கயாசிராத்தம் பண்ணி கடையில் பிண்டம் போட்டும் பேய்த்தன்மை போகவில்லையா?” அதை விவரமாகச் சொல்.
35. “நான் விடுதலைபெற வேண்டுமானால் (பேய்த்தன்மை இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால்) ஸ்ரீமத் பாகவதம் ஏழநாள்கள் பாராயணம் பண்ணு” என்று எல்லா தர்மமும் அறிந்த சூரியன் வார்த்தையை அறிந்தேன்.

(தொடரும்)

யார் முட்டாள்?

(சிந்திக்கத் தூண்டும் ஒரு சிறுக்கதை)

படித்தவன் முட்டாளா? படிக்காதவன் முட்டாளா? உண்மையான முட்டாள் யார் என்பதை அறிய இந்த சிறுக்கதை உதவும்.

ஒரு முறை, ஒரு நாட்டின் மன்னனைக் காண ஒரு சாது வந்தார். நாட்டின் மன்னனாக இருப்பவர்கள் சாதுக்களின் அறிவுரையின்படி வாழ வேண்டும்-அதன்படி, மன்னனுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காக சாதுக்கள் அரசவைக்கு அடிக்கடி வருவது வழக்கம். சாதுவைக் கண்ட மன்னன் பாரம்பரிய பழக்கத்தின்படி எழுந்து நின்று மிக்க மரியாதையுடன் அவரை வரவேற்று உபசரித்தான். மன்னனால் முறையாக வரவேற்கப்பட்ட சாது, மன்னனுக்குச் சில ஆன்மீக விஷயங்களை போதிக்க முயன்றார். ஆனால் மன்னனோ அதில் சற்றும் நாட்டம் காட்டவில்லை.

சாதுவிற்குத் தங்கம், வெள்ளி, மான்தோல், புலித்தோல் என்று ஏதேனும் ஒரு பரிசை வழங்கி, அதன் மூலம் அவரிடமிருந்து ஆசி பெறுவதில் மட்டும் மன்னன் குறியாக இருந்தான். பொன்னும் பொருளும் தனது ராஜ்ஜியத்தில் பொங்கி வளர வேண்டும், மக்கள் யாவரும் மன்னனான தனக்கு தயங்காது வரி செலுத்த வேண்டும் என்று மன்னன் ஆசியை வேண்டினான். “ஆன்மீக அறிவுரைகள் வேண்டாம், ஆசி மட்டும் கிடைத்தால் போதும்,” என்ற மன்னனின் மனப்பான்மையினை இன்றைய மக்களிடமும் நாம் காணலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சாதுவிற்குத் தங்கம், வெள்ளி, மான்தோல், புலித்தோல் என்று ஏதேனும் ஒரு பரிசை வழங்கி, அதன் மூலம் அவரிடமிருந்து ஆசி பெறுவதில் மட்டும் மன்னன் குறியாக இருந்தான். பொன்னும் பொருளும் தனது ராஜ்ஜியத்தில் பொங்கி வளர வேண்டும், மக்கள் யாவரும் மன்னனான தனக்கு தயங்காது வரி செலுத்த வேண்டும் என்று மன்னன் ஆசியை வேண்டினான். “ஆன்மீக அறிவுரைகள் வேண்டாம், ஆசி மட்டும் கிடைத்தால் போதும்,” என்ற மன்னனின் மனப்பான்மையினை இன்றைய மக்களிடமும் நாம் காணலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சாதுவின் விருப்பத்தைக் கேட்டு ஆச்சரியமுற்ற மன்னர்

மன்னனுக்கு ஆசி வழங்கிய சாது, அவனிடம் ஒரு விருப்பத்தை முன்வைத்தார். சாதுவின் விருப்பம் மிகவும் விசித்திரமாக இருந்ததால், அதைக் கேட்டு அரசவையில் இருந்த அனைவரும் ஆச்சரியமடைந்தனர். அப்படி என்ன கேட்டார்? “இந்த ஊரிலேயே மிகப்பெரிய முட்டாள் ஒருவனைக் கண்டுபிடித்து அவனுக்கு வேலை கொடுப்பாயாக. அவனது கையில் ஒரு குச்சியைக் கொடுத்து ஊரெங்கும் வலம் வரச் சொல். அதுவே அவனது வேலையாக இருக்க வேண்டும், அதற்காக அவனுக்குத் தக்க ஊதியமும் வழங்க வேண்டும்.” - இதுவே சாதுவின் விருப்பம். சாதுவின் வேண்டுகோளைக் கேட்டு திகைப்புற்ற போதிலும், ஒரு வித பயத்தினால் காரணம் ஏதும் கேட்காமல், மன்னன் ஒப்புக் கொண்டான். சாதுவும் அரசவையை விட்டு வருத்தத்துடன் வெளியேறினார்.

சாதுவின் விசித்திரமான கட்டளையை மன்னன் மிகுந்த கவனத்துடன் நிறைவேற்றினான். தனது அமைச்சர்களின் உதவியுடன் நாட்டிலேயே மிகப்பெரிய முட்டாள் ஒருவனைக் கண்டுபிடித்தான். அவன் முட்டாளா என்பதை நன்கு சோதித்த பின்னர், அவனை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டான். அவன் கையில் ஒரு குச்சியைக் கொடுத்து ஊரெங்கும் வலம் வரும்படி கட்டளையிட்டான்.

மன்னன் தொடர்ந்து தனது நாட்டை திறம்பட ஆட்சி செய்து வந்தான். செல்வங்களைச் சேகரித்தான், இளவரசிகள் பலரை தனது இராணிகளாக் கினான், பல்வேறு மாளிகைகளைக் கட்டினான், மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வைக் கழித்தான். முட்டாளும் முட்டாள்தனமாக ஊரெங்கும் குச்சியுடன் வலம் வந்தான்.

காலங்கள் உருண்டோடின. மன்னனை வயோதிகம் வாட்டத் தொடங்கியது, படுத்த படுக்கையானான். விரைவில் மரணத்தைத் தழுவப் போவதை அறிந்து, உற்றார், உறவினர் என அனைவரையும் சந்திக்கப் பேராவல் கொண்டான். அண்டை நாட்டு மன்னர்கள், நாட்டின் முக்கியஸ்தர்கள் என அனைவரும் மரணப் படுக்கையில் இருந்த மன்னனை தினமும் சந்தித்து வந்தனர். அச்சமயத்தில் மன்னனைக் காண முட்டாளும் தனது குச்சியுடன் வந்தான்.

மரணப் படுக்கையில் கிடந்த மன்னனிடம் முட்டாள்தனமான
கேள்விகளைக் கேட்கும் முட்டாள்

நீண்ட நாட்கள் கழித்து, மன்னனைக் கண்ட மகிழ்ச்சியில், முட்டாள், “நீரூழி வாழ்க மன்னா,” என்று வாழ்த்து கோஷம் எழுப்பினான். தனது நிலையை உணராமல், வாழ்த்து கோஷம் எழுப்பும் முட்டாளை எண்ணி வருந்திய மன்னர், “நான் வாழ்ந்த காலம் முடிந்துவிட்டது, செல்ல வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது,” என்று பதிலளித்தார்.

“எங்குச் செல்கிறீர்கள் மன்னா? எப்போது வருவீர்கள்?”

“வெகுதூரம் செல்கிறேன். திரும்பி வருவதாக இல்லை.”

“என்னையும் அழைத்துச் செல்லுங்களேன் மன்னா!”

“அங்கெல்லாம் உன்னைக் கூட்டிச் செல்ல இயலாது.”

“அப்படியெனில் இராணியர்களோடு தனியாகச் செல்லப் போகிறீர்! அதற்குத்தான் என்னை வேண்டாம் என்கிறீர்களோ?”

முட்டாளின் முட்டாள்தனத்தை எண்ணி மன்னனுக்குச் சற்று கோபம் ஏற்பட்டது. இருப்பினும் சற்று பொறுமையுடன் தன்னுடைய இராணியர்களை எல்லாம் அங்கு கூட்டிச் செல்ல இயலாது என்ற தெளிவான உண்மையை முட்டாளுக்கு எடுத்துரைத்தான்.

“இளைய இராணியரை மட்டுமாவது அழைத்துச் செல்லுங்களேன்.”

“இல்லை. நான் மட்டும் தனியாகத்தான் செல்ல வேண்டும்.”

“அப்படியெனில் அமைச்சர் தங்களுக்காக அற்புதமான குதிரை வண்டியை ஏற்பாடு செய்திருப்பார், தங்களிடம்தான் எண்ணிலடங்காத குதிரைகள் உள்ளனவே.”

அதிகரித்த கோபத்துடன், மன்னர், “முட்டாளே, குதிரைகளையும் என்னுடன் கூட்டிச் செல்ல இயலாது.”

“பாதயாத்திரையாகச் செல்ல உள்ளேரோ! வழிச் செலவிற்காகச் சற்று தங்க நாணயங்களையாவது எடுத்துச் செல்லுங்கள்.”

முட்டாளின் முட்டாள்தனமான கேள்விகளை இனிமேலும் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாத மன்னன், அவனுடைய பேச்ககளை உடனே நிறுத்தும்படி கட்டளையிட்டான். இருப்பினும், சாதுவின் பேச்சைக் கேட்டு இந்த முட்டாளை வேலைக்கு வைத்தோம் என்ற காரணத்தினால், ‘இத்தனை காலம் நீ முட்டாளாக குச்சியுடன் நகரத்தைச் சற்றி வந்ததால் உனக்கு இப்போது ஒய்வு தருகிறேன். இனிமேலும் நீ சுற்றி வரத் தேவையில்லை, உனக்கு தொடர்ந்து ஊதியம் வழங்கப்படும். ஆனால் இந்த குச்சியை உண்ணவிடச் சிறந்த ஒரு முட்டாளைக் கண்டுபிடித்து அவனிடம் நீ கொடுக்க வேண்டும். அவனுக்கும் தக்க ஊதியம் வழங்க ஏற்பாடு செய்கிறேன்,’ என்று உரைத்தார்.

பெரிய முட்டாளைக் கண்டுபிடித்து குச்சியைக் கொடுக்கும்படி மன்னன் கட்டளையிட, அந்த முட்டாள்உடனடியாகதனது குச்சியினை மன்னாடும் நீட்டினான். “பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் மன்னா.” கோபத்தில் வெகுண்டெழுந்த மன்னன், “என்ன தைரியம் உனக்கு, என்னையே பெரிய முட்டாள் என்கிறாயா?” என்று சவால் விடுத்தான்.

முட்டாள்தனது பேச்சின் தொனியை மாற்றினான்.

“நிச்சயம் மன்னா. நீங்களே பெரிய முட்டாள். ஆசையுடன் அனுபவித்த அரசியரையும், கஷ்டப்பட்டு கட்டிக்காத்த கஜானாவையும், பாசத்துடன் பார்த்து வளர்த்த படைகளையும், குதிரைகளையும் குழந்தைகளையும் அழைத்துச் செல்ல இயலாது என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் எங்குச் செல்கிறோம் என்பதை நீங்கள் உணரவில்லை. எங்கு செல்கிறோம், ஏன் செல்கிறோம், எப்படிச் செல்கிறோம், யாருடன் செல்கிறோம், எதற்குச் செல்கிறோம் என்று எதையும் அறியாமல் எங்கோ செல்லும் உம்மைவிட பெரிய முட்டாள் யார் இருக்க முடியும்? இராணியரைச் சேர்த்தீர், குழந்தைகளைப் பெற்றீர், சேனைகளை வளர்த்தீர், பல ராஜ்ஞியங்களை வென்றீர், சொத்துக்களைக் குவித்தீர், கஜானாவையும் நிரப்பினீர். ஆனால் என்ன பிரயோஜனம்?

நான் யார்? ஏன் பிறந்தேன்? ஏன் துன்பப்படுகிறேன்? வாழ்வின் குறிக்கோள் என்ன? கடவுள் யார்? கடவுருக்கும் நமக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மரணம் என்றால் என்ன? பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் அப்பால் இருப்பது என்ன? என்று எதையும் தெரிந்து கொள்ளாமல் இந்த பூமியில் வாழ்ந்து என்ன பலன்?”

முட்டாளின் சொற்களில் பொதுந்திருந்த ஆழமான கருத்துகள் மன்னனின் நெஞ்சில் பசுமரத்தாணி போல நன்றாகப் பதிந்தன. குச்சியை வைத்துக் கொண்டு ஊரை வலம் வந்த முட்டாளிடம் இத்தனை ஞானமா! மன்னருக்கு சந்தேகம் எழு, தான் உண்மையில் முட்டாள் அல்ல என்றும், பல வருடங்களுக்கு முன்புதங்களைக் காண வந்த சாதுவின் சீடன் என்றும், தக்க தருணத்தில் ஆன்மீக உபதேசம் அளிப்பதற்காக முட்டாளாக நடித்தேன் என்றும் விளக்கினான்.

கண் கெட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரம் செய்வதுபோல, மரணம் தன்னை நெருங்கி வந்த பின்னர், வாழ்வின் உண்மையான பிரச்சனைகள் மன்னருக்குப் புரியத் தொடங்கின; வாழ்வை வீணாடித்துவிட்டதாகப் புலம்பத் தொடங்கினான். இருப்பினும், எஞ்சியுள்ள காலங்களாவது பகவானிடத்தில்பக்தி தொண்டினை வளர்த்து, பகவத் கீதை, மஹாபாரதம், இராமயனம், சாஸ்திரங்கள் போன்றவற்றைப் படித்து, பகவானின் நாமங்களான கிருஷ்ணா, ராமா, கோவிந்தா என்று உச்சரிக்கும்படி மன்னனுக்கு அவன் அறிவுறுத்தினான். மஹா பெரியவளானும் பகவான் நாம உச்சரிப்பை மக்களுக்கு அடிக்கடி வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தன்னையே பெரிய முட்டாளாக ஏற்றுக் கொண்ட மன்னன், தன்னைப் போல முட்டாளாக இருந்துவிடாதீர்கள் என்று தனது பிரஜைகளுக்கு அறிவுறுத்தினான். எஞ்சிய குறுகிய காலத்தில் பகவானின் பக்தியில் முழுமையாக ஈடுபட்டான்.

இருப்பினும், அவனது வாழ்வின் பெரும் பகுதி, ஒரு பெரிய முட்டாளின் வாழ்க்கையாகவே அமைந்தது. உண்மையில் நாம் சற்று யோசித்துப் பார்த்தால், நம்மில் பெரும்பாலானோர் ஆன்மீக வாழ்வில் ஆர்வம் காட்டாமல், உலகச் சொத்துக்களைச் சேகரிப்பதிலும் இன்பமடைவதிலும் முழுமூச்சாக செயல் பட்டுக் கொண்டுள்ளோம். ஆனால் அவை அனைத்தையும், அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைக்கூட மரணத்தின்போது நம்மால் கொண்டு செல்ல இயலாது. இந்த உண்மையை உணர்ந்து, பெரிய முட்டாளாக இருக்காமல், வாழ்வின் எந்த நிலையில் இருந்தாலும், அந்த நிலையில் இருந்தபடி பகவானின் மீது தீவிரமாகப் பக்தி செய்வதாலும் பகவானின் நாமங்களை ஜபம் செய்வதாலும் கர்மானுஷ்டானங்களை செய்வதன் மூலமும் புத்திசாலியாக வாழ முடியும்.

முட்டாளாக இருக்க வேண்டுமா, புத்திசாலியாக மாற வேண்டுமா என்பது நாம் ஒவ்வொருவரும் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒன்று.

நன்றி: பகவத் தரிசனம் மாத இதழ்

ஸனாதன தர்மப்புதிர்கள் ஏப்ரல் விடைகள்

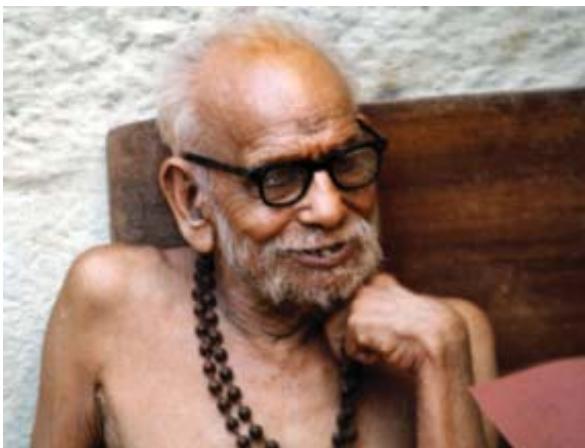
1. ப்ராசீன பர்விஸ்
2. கும்பகோணம்
3. மஹாந்யாஸம்
4. ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்
5. சட்டஸ்கர்
6. வேதாந்த தேசிகர்
7. குருகுஹ
8. போகர்
9. சனி எனும் சனைச்சரன்
10. யோக, வீணா

ஸனாதன தர்மப்புதிர்கள் மே வினாக்கள்

1. வேதோ அகிலதர்மமூலம் சொன்னது யார்
2. விராதனுடைய உண்மைப் பெயர் என்ன?
3. ப்ரஹ்லாதனுடைய ஆசிரியர்கள் பெயர் என்ன?
4. ராவணனைத்தவிரசிதையைத் தொட்டவன்
5. கும்பகர்ணனின் பெற்றோர்
6. நாரதரின் வீணையின் பெயர் என்ன?
7. சம்பந்தரின் இப்பாடல் அவர் பாடிய பதிகங்கள் முழுவது ஒதிய பலனைத்தரும்.
8. தாம்ரபரணியின் உற்பத்திஸ்தானம்

மகா பொரியவாளின் நினைவு மஞ்சி 13

மூல்லைவாசல் கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள்

வேதாந்த ஸாரம் நாங்கே பாதங்களில் தைத்தியோபனிஷத்தில் ஆனந்தவல்லி ஆரம்பத்தில் ஸுத்ரமாக ஒரு வாக்யம் உள்ளது.” ப்ரம்மவிதாப்னோதி பரம்” ப்ரமத்தை அறிபவன் மோகஷத்தை அடைகிறான் என்று நாங்கே பதங்களில் முழுமையான உபனிஷத்தர்த்தம் சுருக்கி கூறப்படுவதால் பூஷங்கரர் பாஷ்யத்தில் ஸுத்ரம் என்றே கூறுகிறார்.

இந்த வாக்யம் ப்ராஹ்மணவாக்யம் அதாவது மந்த்ரம் ப்ராஹ்மணம் எனும் இரண்டு பகுதிகளில் ப்ராஹ்மண என்ற பகுதியில் இந்த வாக்யம் அமைந்துள்ளது. இது மிகவும் சுருக்கமாக உள்ளதால் விளக்கம் தேவையாக உள்ளது. எனவே அடுத்த வாக்யத்தில் இதன் விளக்கம் கூறப்படுவதாகச் சொல்லி (ததேஷாப்யுக்தா) உடனே நான்கு பாதங்கள் கொண்டதான் ஒரு மந்த்ரம் சொல்லப்படுகிறது.

1. ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரஹ்ம
2. யோ வேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமன்
3. ஸோஸ்னுகே ஸர்வான் காமான் ஸஹ
4. ப்ரம்மணா விபச்சிதா

இங்கு நான்கு பதங்களால் முன் கூறிய நான்கு பதங்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஸத்யம் ஞானம் அனந்தமாயுள்ள ப்ரம்மம் ஓவ்வொரு ப்ராணியின் இதயத்திலும் நிரம்பி உள்ளது.

அதை உணர்ந்தவன் உலக இன்பங்கள் அனைத்தையும் முழுமையாக ஒரே ஸமயத்தில் அனுபவிக்கிறான். இவனது பேரானந்தத்தில் உலக இன்பங்கள் அடங்கும். பரம் எனும் மோகஷ ஸ்வரூபம் நான்காம் பாதத்தில் ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா” எனக் கூறப்படுகிறது. பூர்ணமாக உள்ள ப்ரம்மமே தன் ஆத்மா என்று ஜீவப்ரஹ்ம ஜக்யம் இங்கு கூறப்படுகிறது. இவ்விதம் நான்கு பதங்களில் கூறியதை உபனிஷத் நான்கு பாதங்களினால் விளக்குகிறது. என்று மகாபெரியவா விளக்கினார்கள்.

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் சிவ மகிழமை

இளம்பூரணர்

தர்மத்தை பாமரமக்களும் உனரை, வேதோக்தமான விஷயங்கள் புராணங்கள் வாயிலாக சொல்லப்பட்டன. இதற்குத் தலைப்பட்டவர் வேத வ்யாஸர். பதினெட்டடு முக்ய புராணங்கள் வாயிலாக நம் நாட்டில் வழங்கிவரும் உபாஸனா மூர்த்திகளையும். அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளையும் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் கதைகளையும் கூறினார். ஒவ்வொரு புராணம் அந்தந்த ஸ்வாமியை உயர்த்திப் பேசும். இப்படி புராணங்கள் சிவபரமாகவும், விஷ்ணுபரமாகவும், தேவீபரமாகவும், இன்னும் பல தேவதைகள் பரமாகவும் உள்ளன இதில் ஸ்ரீமத் பாகவதம் விஷ்ணுபரமாக உள்ளது. அதில் ஸ்ரீமன் நாராயணனின் அவதாரங்களைச் சொல்லி பத்தாம் ஸ்கந்தத்தில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணரின் லீலைகளைசொல்லும். ஆச்சர்யம் என்னவெனின் இந்த விஷ்ணுபரமான புராணத்தில் சிவ மகிழமை வருவதுதான்.

மகாபெரியவாகூறுகிறார்.

‘சிவ நாமாவைச் சிறப்பித்து சிவமான புராண ஆகமங்களிலோ தேவார திருவாசகங்களிலோ சொல்லியிருந்தால் அதில் பெரிய விசேஷமில்லை. வைஷ்ணவ நூலில் சொல்லியிருந்தால் விசேஷம். சிவ மகிழமையை தீவ்ர வைஷ்ணவர் சொல்லியிருந்தால் விசேஷம். இந்த இரண்டு விசேஷங்களும் சிவனுக்கும் சிவ நாமாவிற்கும் இருக்கின்றன.’’

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் வரும் தக்ஷனின் சரித்ரத்தில்தான் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது. நாமும் கதையைப்பார்ப்போம். கதை எல்லாருக்கும் தெரிந்ததுதான். தக்ஷப்ப்ரஜாபதி தன் மகள் தாக்ஷாயனியை சிவனுக்கு மனம் முடிக்கிறான். அவனுக்குத் தன் வேலைகளைப்பற்றி கர்வமுண்டு. ஈஸ்வரன் பரமஞ்யானியாகை யால் அவனுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணுவதில்லை. கோபம் கொண்ட தக்ஷன் உறவையே கத்தரித்து விட்டான். ஒரு பெரிய யாகம் செய்ய நேர்ந்தபோது அவரைத்தவிர மற்ற எல்லாத் தேவர்களையும் அழைத்திருந்தான். மற்ற தேவர்களும் முனிவர்களும் அங்கு செல்லதாக்ஷாயனிக்கும் அங்கு போக ஆசை வந்தது. சிவனின் தடையை மீறி அவள்

செல்கிறாள். அதிர்ச்சியிலும் அதிர்ச்சி அவனை யாரும் வரவேற்கவில்லை. தான் சிவனிடமும் போகமுடியாது, இங்கேயும் இருக்கமுடியாது எனும் நிலையில் அவமானத்தால் அங்கேயே உயிர் விடுகிறாள். அதற்கு முன் அவள் சொல்கிறாள்.

“பரமசிவனைவிட பெரியவர் உலகில் எவருமில்லை, அவர் உடல் படைத்த அனைவருக்கும் ஆத்மா. அவருக்குப் ப்ரியனுமில்லை அப்ரியனுமில்லை. ஆகையால் அவருக்கு யாரிடமும் விரோதமில்லை. உம்மைத்தவிர எவர்தான் அவரிடம் பகை கொள்வான்? சிவ எனும் இரண்டேழுத்துள்ள நாமம் பேச்சின் நடுவில் ஒருதடவை மனிதனால் உச்சரிக்கப்பட்டாலும் விரைவில் பாவத்தைப்போக்கும். பரிசுத்தமான கீர்த்தியுடையவரும் மீறமுடியாத கட்டளையடையவருமான அப்பரமசிவனை மங்களத்தை இழந்துவிட்ட தாங்கள் தவேஷிக்கிறீர்கள்” சற்று ஆச்சர்யமான ஸ்லோகங்கள். அதுவும் விஷ்ணுபரமான புராணத்தில். உண்மையில் ரிஷிகளுக்கு எப்பேதமும் இல்லை. பின்னால் இம்மாதிரி பேதம் வரப்போகும் என்று நினைத்து சில இடங்களில் அபேதத்தை உணர்த்துவர்.

இதே புராணத்தில் சிவ மகிமையை கீழ்கண்டவாறு கூறும்.

மார்கண்டேய மகரிஷிக்கு மாயா தர்சனமும் ப்ரளை தர்சனமும் கிடக்கப்பெற்றதாக அதே புராணத்தில் 12ஆம் ஸ்கந்ததில் விரிவாககறப்பட்டுள்ளது. பெரும்காற்றும் இடியுடன் கூடிய மழையும், ஊழிப்பேரலைகளால் ப்ரபஞ்சம் தாக்கப்படுகிறது. அவரும் அதனால் தாக்கப்பட்டு ஒரு ஆலமரத்தைக் காண ஓரிலையில் குழந்தைவடிவில் கால்கட்டைவிரலை வாயில் வைத்துக் கொண்டு சப்பி கொண்டிருந்ததை பார்த்தார். த்யானத்தில் ஆழந்த அவர் அதன் உள்ளே புக சகல லோகங்களையும் கண்டு அதிசயிக்கிறார். அப்போது பரமேஸ்வரன் பார்வதியுடன் காக்ஷி அளிக்கிறார். வியப்புடன் அவரை பூஜிக்கிறார் மார்கண்டேய ரிஷி.

நம: சிவாய ஸாந்தாய ஸத்வாய ப்ரம்ருடாய ச

ரஜோஜாஷே அத கோராய நமஸ்துப்யம் தமோஜாஷே !!

மங்களவடவானவரும் சாந்தரும் ஸத்வரும் இன்பத்தைப் பொழிபவரும் ஆகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ரஜோகுணத்துடனிருப்பவரும் தமோகுணத்தை மேற்கொண்டு கோரமாய்

விளங்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். இப்படி மார்கண்டேய ரிஷி வாயிலாகவும் பாகவத புராணத்தில் சிவமகிமை கூறப்பட்டுள்ளது. நாம் மேற்கூறியபடி

ரிஷிகளுக்கு மூர்த்தி பேதம் கிடையாது. ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் எப்பேதத்தையும் காண்பதில்லை.

“அரனென்கோ நான்முகனென்கோ
அரியபரனென்கோ பண்புனரமாட்டேன்”

என்று காரைக்கால் அம்மையாரும், பொன்திகழுமேனிப்புரிசடையும் புண்ணியனும் நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும்’ என்று பொய்கை ஆழ்வாரும் ஒரேமூர்த்திதான் மூன்றாய் பிரிந்து அருளுகிறது என்பர்.

இப்படி சிவநாமாவை விஷ்ணுபரமான பாகவதம் போற்றுகிறது. இதை அனைவரும் உனரவேண்டும். இதன் சிறப்பை எல்லாருக்கும் தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

“சிவ சிவ எங்கிலர் தீவினயாளர்
சிவ சிவ என்றிட தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிட தேவருமாவர்
சிவ சிவ என்றிட சிவகதிதானே

என்று கூறும் திருமூலரின் தருமந்திரத்தை நினைவுபடுத்திக்கொள்வோம். மூர்த்தி பேதத்தை விடுவோம். “நம;பார்வதீபதயே ஹர ஹர மகாதேவ”

(தெய்வத்தின்குரல் 2ஆம் பாகம் பார்க்க)

ருத்ர கீதை

சின்னவன்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

ஸ்ரீ ருத்ர உவாச

ஸ்ரீ ருத்ரர் சொன்னார்

ஜிதம் து ஆத்மவித்துர்ய; ஸ்வஸ்தயே ஸ்வஸ்திரஸ்து மே
பவதா ராதஸா ராத்தம் ஸர்வஸ்மா ஆத்மனே நம: || 1

பகவானே உமக்கு வெற்றி, சிறந்த ஆத்மஞ்யானிகளுடைய கோஷமத்

திற்காக எனக்கும் ஸ்வஸ்தி ஆகட்டும். உம்முடைய ஆத்ம அனுபவம் என்றும்
நிலையாக உள்ளது. ஸர்வஜீவஸ்ருபியான உமக்கு நமஸ்காரம்.

நம; பங்கஜூ நாபாய பூதஸுக்ஷ்மேந்த்ரியாத்மனே
வாஸாதேவாய சாந்தாய கூடஸ்தாய ஸ்வரோசிஶே || 2

தொப்புளில் தாமரையை உடையவரும், ஸ்தூல ஸுக்ஷ்ம பூதங்கள், இந்த்ரியங்கள்
இவைகளுக்கு அதிபதியும், வாஸாதேவனும் சாந்தனும், கூடஸ்தனும்,
தன்னொளியாக இருப்பவனுமான பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

ஸங்கர்ஷணாய ஸுக்ஷ்மாய தூரந்தாயந்தகாய ச
நமோ விஸ்வப்ரபோதாய ப்ரத்யம்னாயாந்தராத்மனே || 3

அஹங்காரத்திற்கு அதிபனும், நுட்பமானவனும், அழிவற்றவனும்
அந்தகணாயிருப்பவனும், உலகை எழுப்புபவனும், விபவ அவதாரத்திற்கு
மூலகாரணமான ப்ரத்யும்னன் எனும் வ்யூஹவடிவனும், அந்தராத்மாவாக
இருப்பவனுக்கு நமஸ்காரம்.

நமோ நமோ அனிருத்தாய ஹ்ருஷீகேச இந்த்ரியாத்மனே
நம:பரமஹம்ஸாய பூர்ணாய நிப்ருதாத்மனே || 4

அனிருத்தன் எனும் வ்யூஹ ரூபியும், இந்த்ரியங்களுக்குத்தலைவனாய், அவைகளின்
ஸ்வரூபமாய் இருப்பவனும், பரமஹம்ஸனாயும், பூர்ணாயும், ஸகல
விருப்பங்களையும் தானே நிறைவேற்றுபவனுமான பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

ஸ்வர்க அபவர்கத்வாராய நித்யம் சுசிஷிதே நும:

நமோ ஹிரண்யவீர்யாய சாதூர்ஹோத்ராய தன்தவே ॥ 5

ஸ்வர்கம் மோகஷம் இவைகளை அடைய மார்கமாயிருப்பவரும், எப்போதும் உள்ளத்தில் இருப்பவரும், அக்னி வடிவமானவரும் கர்மாக்களுக்கு ஸாதனமாக இருக்கும் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

தொடரும்

பூஞ் ஸத் கு ரு பஞ் ச க ம்

ஸ்ரீ ஆச்சார்ய பஞ்சரத்னம்

மாதவக் குன்றே மறையொலி அலைவீசம் குடலே
ஆகவன் - போல் - உதித்து - அக இருள் நீக்கும் கதிரே
போதமாம் அமுதளிக்கும் காமதேனுவே கல்பகதருவே - (நின்)
பாதகமலங்கள் பணித்தன்பாய்ப் போற்றுகின்றேன்

அருட்சுடர் வீசம் விழிகளும் அமைதியை அளிக்கும் மொழிகளும்
மருட்டிரும் மாயப் பேயை - விரட்டிடும் அபயகரமும்
இருட்டினில் உழலுவோர்க்கு இறையொளி காட்டும் பதமும்
குருட்டிருவினைகள் நீக்கிக் குடிகொண்ட தென்னகத்தில்

புன்னகையுடன் அமர்ந்து - போதிக்கும் அருள் மொழிகளும்
தன்னலமற்ற வாழ்வும் - அன்னையின் அடிகளில் தாழ்வும்
சொன்னசொற் தவறாத பண்பும் - சோர்ந்தவரிடத்தில் அன்பும்
என்னவென்றெடுத்துச்சொல்லிப் போற்றுவேன் புண்யமூர்த்தி

காயத்தைக் கோயிலாக்கி - காமாக்ஷிதேவி தன்னை
நேயத்தோடகத்துள்வைத்து - நித்தம் பூஜிக்கும் குருவே
மாயமாம் திறைவிலக்கி மறைபொருள் தன்னைக் காட்டும்
தூய நின் திருப்பாதங்கள் துதித்தன்பாய்ப் போற்றுகின்றேன்

நினைத்தும் நெஞ்ஜீள் தோன்றி - நின்னருள் வழங்குகின்றாய்
அனைத்திலும் நிறைந்து ஒன்றை அகத்தினுள் காட்டுகின்றாய்
நினைத்துனை அறிவுமில்லாப் பேதைக்கும் கருணை செய்தாய்
எனைத்தந்தேன் மிதியடிகளாய் உன்னிருதாள் மலர்க்கே

புராணக் கதை

வாதுவாலன்

தேவை சீலம்

தார்மர் தன் குடும்பத்துடன் இந்தரப்ரஸ்த்தில் ஆட்சி செய்துகொண்டிருக்கும் சமயம். அவருடைய செல்வத்தையும் அவருடைய தான் தார்மங்களையும் பார்த்து பொறுமைத்தீயில் மனம் புழுங்கி தன் தந்தையிடம் தர்மரின் புகழுக்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்கிறான். அவன் சீலம் அதாவது நன்னடத்தையே இதற்குக்காரணம். என்று கூற தூர்யோதனன் அதை எப்படிப் பெறுவது என்று கேட்கிறான்.

நாரத மகரிஷி சொன்னதை உனக்குச்சொல்கிறேன்” என்று கூற ஆரம்பித்தார். பலியின் பேரணான ப்ரஹ்லாதன் தன் சீலத்தால் மூவுலகையும் வென்று சக்ரவர்த்தியானான். பயந்துபோன இந்தரன் தன் குருவான ப்ருகஸ்பதியிடம் முறையிட அவரும் சீலமே பெரியது அதன் மூலமே ஸ்ரேயஸ்ஸை அடையலாம், அதை சுக்ராசார்யரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள் என்றார்.

அஸுரகுருவிடம் சென்று தன் கேள்வியையக்கேட்க அவரும் அவனை ப்ரஹ்லாதனிடம் அனுப்பினார். இந்தரன் ஒரு அந்தணாக ப்ரஹ்லாதனிடம் சென்று தனக்கு ஸ்ரேயஸ்ஸை அடைய வழி கேட்டான். ப்ரஹ்லாதனோ இப்போது ஸமயமில்லை, மூவுலகையும் நிர்வகிக்கவே பொழுது சரியாக உள்ளது என்றார். உமக்கு எப்போது அவகாசம் கிடைக்கிறதோ அப்போது உபதேசியுங்கள் என்று இந்தரன் கூற ப்ரஹ்லாதனும் அவருடைய நேர்மையைப் பார்த்து சொன்னார். பிறகு தக்க சமயத்தில் இந்தரனுக்கு ஸ்ரேயஸை அடைய உபதேசித்தார். இவ்வுபதேசத்தை க்ரகித்துக்கொண்டது ர்யோதனன் ப்ரஹ்லாதரிடம் மூவுலக நாதனாக விளங்குவது எப்படி என்று வினவினான். அதற்கு அவர் “நான் செய்கிறேன் எனும் எண்ணம் எனக்கு இல்லை. பெரியாரை யாவரையும் இகழ்வதில்லை. காலம், இடமறிந்து வினை ஆற்றுகிறேன். கோபத்தை விட்டு புலன், பொறிகளை அடக்கி வினை ஆற்றுகிறேன்” என்று கூறியபின் அவனிடம் வரம் ஒன்று கேள் என்று கூறினார். இந்தரனும் நான் எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பீரா என்று வினவ அவரும் சரி என்றார்.

இந்தரனும் உங்கள் சீலத்தைத் தாராநங்கள் என்று கேட்டான். சற்று அதிர்ந்து போன ப்ரஹ்லாதர் வாக்குத்தவறக்கூடாது எனும் எண்ணைத்தில் தன் சீலத்தை அவனுக்குத் தானம் செய்தார். இப்படி ஆகிவிட்டதே என்று கவலையுடன் அவர் அமர்ந்திருக்க அவரிடமிருந்து பேரொளி வெனியே போனது. நீயார் என்று அவர் வினவ நான் சீலம். எண்ணைத் துறந்துவிட்டோ. எனவே நான் அந்த அந்தணனிடம் போகிறேன் என்று கூறி போனது. அது போனபின் இன்னொரு பேரொளி அவரைவிட்டு வந்தது. நீயார் என்று அவர் கேட்க நான் தாமம், சீலமிருக்குமிடத்தில் நானிருப்பேன் என்று கூறி போனது. அது போனபின் இன்னொரு பேரொளி நான் சத்யம், சீலமும் தர்மமும் உள்ள இடத்தில்தான் நானிருப்பேன் என்று கூறி போனது. அதையடுத்து வ்ருத்தம், பலம் என்று இரண்டு பேரொளிகள் போயின. இறுதியாக பெண்வடிவில் பேரொளி ஒன்று தோன்ற நீயார் என்று அவர் வினவ நான் பூர். நீங்கள் சீலத்தை விட்டதனால் நாங்கள் போகிறோம் என்றாள். அதிர்ந்து போன ப்ரஹ்லாதர் அந்தணன் யார் என்று கேட்க அவன் இந்தரன் உம்மை ஏமாற்றி சீலத்தைக் கவர்ந்து போய்விட்டான் என்றாள். நீங்கள் சீலத்தை விட்டதனால் மூவுலக ஆட்சியையும், எல்லா வற்றையும் இழந்தீர். அவன் சீலத்துடன் அனைத்தையும் பெற்றான். என்று கூறி அனைத்து நல்லவைக்கும் சீலமே காரணம் என்று கூறினாள்.

த்ருதராஷ்ட்ரனும் தூர்யோதனிடம் சீலம் தான் தாமரின் வெற்றிக்குக்காரணம் என்றார், அவனும் அந்த சீலம் என்பது என்ன என்று வினவ அவர் வாக்கால் மனத்தால் செயலால் எப்பராணிக்கும் தீமை செய்யாதிருத்தல், தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரையும் மதித்தல், நாணத்துடன் வினை செய்தல் போன்றவைதான் சீலம் எனப்படும். இதை செய்பவனே சிறந்தவன் என்றார் சீலம் இல்லாதிருப்பவர் வெற்றி அடையலாம் ஆனால் நிரந்தரமில்லை. எனவே நீயும் சீலத்தைக் கைக்கொள் என்றார்.

(மகா பாரதம் அனுசாஸன பர்வம்)

வேதாந்த ஸாரம்

ஸாதானந்த யோக்

வேங்கடகணபதி சர்மா

அல்பழுதாயாம் ரஜ்ஜேள ஸ்பாரோயவத் வஸ்துவி

அவஸ்தாரோப: அந்யாரோப; 31

இல்லாத பொருளை இருக்கும் பொருள் மீது ஏற்றிவைத்தல் அத்யா ரோபம் எனப்படும். கயிற்றில் பாம்பைப்பார்ப்பது சிறந்த உதாரணம். இதுவே அத்யாஸம் எனப்படும்.

வஸ்து ஸ்சிதானந்தமத்வயம் ப்ரஹ்ம; அஞ்யானாதி

ஸ்கலஜடஸ்மூஹோ அவஸ்து 32

அத்வயமாய் சச்சிதானந்தமாய் உள்ள வஸ்து ஸத்வஸ்து. அஞ்ஞானமும் ஜூட்ரபஞ்சமும் அஸத்வஸ்து ஆகும்.

அஞ்ஞானம் து ஸதஸதப்யாமனிர்வசனீயம்
த்ரிகுணாத்மிகம் ஞானவிரோதி பாவளுபம் யத்கிஞ்சி திதி

வஹந்த்யஹம் அஞ்ய; இந்யாதி அனுபவாத் “தேவாத்ம
சக்திம் ஸ்வகுணைர் நிகூடம்” (ஸ்வேதஸ்வர உபனிஷத்)
இந்யாதி ஸ்ரூதேச் ॥ 34

அஞ்ஞானம் என்பது ஸத்தா அசத்தா என்று சொல்லமுடியாதது, பாவளுபமானது ஞானத்திற்கு விரோதமானது, முக்குணங்களைக் கொண்டது. நான் அஞ்ஞானி என்று தெரிவது. தேவாத்ம சக்தி அதன் குணங்களில் இருப்பது என்று உபனிஷத் கூறும்.

ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி நிலைகள்

இதமஞ்யானம் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டியிப்ராயேண ஏகம்
அனோகம்பிதி ச வ்யவஸ்தியதே ॥ 35

இந்த அஞ்ஞானம் தனியாக உள்ளபோது வ்யஷ்டி என்றும் கூட்டமாக உள்ளபோது ஸமஷ்டி என்றும் சொல்லப்படும்.

தாழுறி யதா வ்ருக்ஷானாம் ஸமஸ்தி அபிப்ராயேன
வனம் இதேகத்வ வ்யயதேலோ யதா ஜலானாம் ஸமஸ்தி
அபிப்ராயேன ஜலசய இதி தா நானாத்வேன ப்ரதியாஸ
மானானாம் ஜீவகதாஞ்யானானாம் ஸமஸ்தி அபிப்ராயேன
ததேகத்வவ்யயதேலே:”அஜாமேகாம்” இத்யாநில்ஸ்ருதே: ॥ 36

உதாரணமாக பலமரங்கள் சேர்த்து வனம் என்றும், தண்ணீர்த்துளிகள் பல சேர்ந்து ஏரிளன்றும் கூறுவதுபோல். அஞ்ஞானமும் ஜீவர்களிடையே பலவாறாக உள்ளது. “அஜாமேகாம்” எனும் வேத வாக்யம் இதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இயம் ஸமஸ்திருத்க்ருஷ்டோயாதிதயா விசத்தலத்வ ப்ரதானா ॥ 37

கூட்டாக உள்ள இந்த அஞ்ஞானம் ஸத்தோடு சேர்ந்து இருப்பது போல் உள்ள நிலையில் அதிக ஸத்வகுணத்திலுள்ளது.

(தொடரும்)

ஜய ஜய சங்கர

உ

ஹர ஹர சங்கர

பூர்ணி

தர்மோ ரக்ஷதி ரக்ஷித:

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம்

சீடர்களின் கவனத்திற்கு

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகளின் சீடர்களாகிய நாம் நமது குடும்பத்தில் அவ்வப்பொழுது நடைபெறும் சுபநிகழ்ச்சிகளுக்கு பத்திரிகைகள் தயார் செய்யும்போது கீழ்க்கண்ட வாசகங்களை முதலில் அமைப்பது சாலச்சிறந்ததாகும்.

“ஸ்ரீ மஹா த்ரிபுராசுந்தரி ஸமேத ஸ்ரீ சந்திர மெளைஸ்வர ஸ்வாமி கருப்பையுடன்,

ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் பரம்பராகத மூலாம்நாய ஸர்வக்ஞபீடம் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் பரிபூரண அனுக்ரஹத்துடன்”

வைகாசி மாத பூர்மடத்தின் விசேஷ தினங்கள்

தேதி	கிழமை	விவரம்
15-05-2019	புதன்	ஏகாதசி
16-05-2019	வியாழன்	துவாதசி
16-05-2019	வியாழன்	ப்ரதோஷத்துறை
17-05-2019	வெள்ளி	ந்ருஸிம்ம ஐயந்தி
18-05-2019	சனி	பெளர்ணாமி
19-05-2019	ஞாயிறு	அனுஷம்தேர்
19-05-2019	ஞாயிறு	அனுஷம்பாராயணம்
21-05-2019	செவ்வாய்	மூலம்தேர்
22-05-2019	புதன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
23-05-2019	வியாழன்	உத்ராடம்பாராயணம்
23-05-2019	வியாழன்	உத்ராடம்தேர்
25-05-2019	சனி	அவிட்டம்தேர்
26-05-2019	ஞாயிறு	அவிட்டம்பாராயணம்
30-05-2019	வியாழன்	ஏகாதசி
31-05-2019	வெள்ளி	துவாதசி
31-05-2019	வெள்ளி	ப்ரதோஷத்துறை
13-06-2019	வியாழன்	ஏகாதசி
14-06-2019	வெள்ளி	துவாதசி
14-06-2019	வெள்ளி	ப்ரதோஷத்துறை
17/05/19, 24/05/19, 31/05/19, 07/06/19 - 14/06/19		வெள்ளிக்கிழமைமடுறை

ஸபா ரஞ்ஜன சதகம்

நீலகண்ட தீக்ஷிதர்

அந்தம்

க்ருஹினா யதி லப்யேத க்ருஹினீ ஹ்ருதயங்கமா
ஸம்ஸார இதி கோ பாரஸ்த ஸாரமனுபஸ்யத: ॥ 92

மனதுக்கொத்த இல்லாள் இல்லறத்தில் ஒருவனுக்கு அமையுமெனின் ஸம்ஸாரம்
எப்படி பாரமாகும்?

ஆஹத்ய சினும: ஸவர்கமபவர்கமபி க்ரமாத்
அனுகூலே ஹி தாம்பத்யே ப்ரதிகூலே ந கிஞ்சன ॥ 93

ஸவர்கம், முக்கிக்கு வித்தாகும் அனுகூல தாம்பத்யம், ப்ரதிகூலம் விபரீதம்.

க்ருஹினீவருத்ததோஷேண கெளதமோ அத்யந்ததாபித:
ஆதஸ்தே துக்கவித்வமஸம் கைவல்யம் பரமம் முனி: ॥ 94

இல்லாளின் துர் நடத்தையால் தவித்த கெளதமமுனிவர் துக்கத்தை நிர்மூலமாக்க
கைவல்யபதம் நாடினார்.

அபி யத்பரமம் தத்வமர்தேந்துக்ருதசேகரம்
தஸ்யாபி தாவானானந்த: கமஸ்மஜ்ஜனீம் வினா ॥ 95

பரமானனந்தத்தின் இருப்பிடம் பரமசிவன். அது அம்மை உமையாள் இல்லாமல்
விளையுமா?

நிந்தந்தி ச ப்ரசம்ஸந்தி நிகமா யத்க்ருஹாஸ்ரமம்
தாம்பத்யஸாம்ய வைஷம்யபேதாத் ஏதத்வயவஸ்திதி: ॥ 96

சாஸ்த்ரங்கள் இல்லறத்தை புகழுவும் இகழுவும் செய்கின்றன. தாம்பத்யத்தின்
சாம்யமும் வைஷம்யமும் இதற்குக்காரனம்.

இந்தர்யாணனுபக்லேஸ்ய லப்யம் ஸ்ரேயோ க்ருஹாஸ்ரமே
அதஸ்துர்யாஸ்ரமம் ப்ராஹூரபாத ந்யாயபாதிதம் ॥ 97

பொறி புனல் அடக்காமல் மோகஷம் இல்லறத்திலேயே பெறலாம். அது ஸன்யாசத்தினால்தான் (பொறி புலங்களை அடக்கினீ கிடைக்கும் என்பது ந்யாய விரோதம்.

புஜ்யதே யத்ஸாகம் தீரைரப்ரமத்தைர்க்ரஹாஸ்ரமே
ஸ்வர்கஸ்தஸ்யாங்கஸம்பூர்தி அபவர்கோ அஸ்ய நித்யதா ॥ 98

ஓமுங்கான இல்லறத்தில் எவன் எந்த ஸாகத்தை அனுபவிக்கிறானோ ஸ்வர்கமும் அவனுக்கு கைகூடும், நித்யமாகவும் இருக்கும்.

த்ருஷ்டதோஷோபி கார்ஹஸ்த்யே தீர்கதர்சிதயா ஸ்வயம்
கார்ஹஸ்த்யமேவ பரமம் மேனே நையாயிகோ முனி: ॥ 99

இல்லறத்தில் சில குறைகள் தள்ளத்தக்கவை. அதனாலேயேதான் கௌதமமுனிவர் இல்லறமே சிறந்தது என்றார்.

தோடகாஷ்டகம்

விதிதாகில சாஸ்த்ர ஸாதாஜலதே
மஹிதோபநிஷத் கதிதார்த்தநிதே |
ஹ்ருதயே கலயே விமலம் சரணம்
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

கருணா வருணாலய பாலய மாம்
பவஸாகரதுக்க விதுரணஹ்ருதம் |
ரசயாகில தர்சன தத்வவிதேம்
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

பவதா ஜனதா ஸாஹிதா பவிதா
நிஜபோத விசாரண சாருமதே |
கலயேச்வர ஜீவவிவேகவிதம்
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

பவஏவ பவானிதி மே நிதராம்
ஸமஜாயத சேதஸி கெளதுகிதா |
மம வாரய மோஹ மஹாஜலதிம்
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

ஸக்ருதே திக்ருதே பஹாதா பவதோ
பவிதா ஸமதார்சன லாலஸதா |
அதிதீனமிம் பரிபாலய மாம்
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

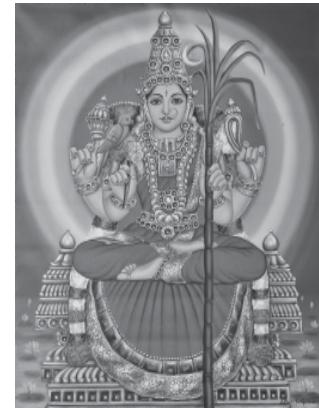
ஐகத்மவிதும் கலிதாக்ருதயோ
விசரந்தி மஹாமஹ ஸச்சலத: |
அஹிமாம் சுரிவாதர விபாஸி குரோ
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

குரு புங்கவ புங்கவகேதந தே
ஸமதாமயதாம் நஹி கோடபி ஸாதீ: |
சரணாகத வத்ஸல தத்வநிதே
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

விதிதா நமயா விசதைக்கலா
நச கிஞ்சன காஞ்சனமஸ்தி குரோ |
த்ருதமேவ விதேஹி க்ருபாம் ஸஹஜாம்
பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் ||

த்ரிபுரஸ்ந்தரீ ஓவை பாதன்தவம்

வித்யுத்வல்லிம் கந்தலீம் கல்பயந்தீம்
 மூர்த்திம் ஸ்பூர்த்யா பனகஜம் தாரயந்தீம்
 த்யாயன் ஹி த்வாம் ஜாயதே ஸர்வபெளமா:
 விஸ்வா ஆசா; ப்ருதானா; ஸஞ்சயஞ்சயன் ॥ 76

மின்னல் கொடிதுளிர் போல் இருப்பவரும் த்யானத்தால்
 ரூபத்தை வெளிபடுத்துபவரும், தாமரையைத்
 தரித்தவருமான உன்னைத் த்யானம் செய்பவர் சக்ரவர்த்தியாகி சத்ரு சேணகளை
 ஜயித்து எல்லா திக்குகளையும் ஆளவர்.

அவிஞ்யாய பராம் சக்திம் ஆத்மபூதாம் மஹேஸ்வரிம்
 அஹோ பதந்தி நிரயேஷ்வேகே சாத்மஹனோ ஜனா: ॥ 77

தனக்கு ஆத்மாவாயுள்ள பரமேஸ்வரியை அறியா மக்கள் ஆத்மஹத்தி செய்தவராய்
 நரகத்தில் விழுகிறார்கள். கஷ்டம்.

ஸிந்தூராபை;ஸாந்தரைராம் ஸூப்ருந்தைர்
 லாகஷாலக்ஷ்மியாம் மஜ்ஜூயந்தீ ஜூகந்தி
 ஹோம்பாம்ப த்வாம் ஹ்ருதாலம்பதே ய:
 தஸ்மை விச: ஸ்வயமேவா நமந்தே ॥ 78

சிந்தூரம் போல் இருக்குமழகான காந்தி கூட்டத்தால் சிவப்பு அரக்குக் காந்தியால்
 உலகை மூழ்கச்செய்பவரும், வினாயகரின்தாயுமான தேவி உன்னையார் மனத்தில்
 பிடித்துக் கொள்கின்றனரோ அவரை உலகெல்லாம் தானே வணங்கும்.

தவ தத்வம் விமர்சதாம் ப்ரத்யக்த்வைதவகஷணாம்
 சிதானந்தக நாதன்யனேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சனநச 79

அந்தராத்மாகவுள்ள அத்வைதமான உன்தத்வத்தை ஆராய்ச்சி செய்பவருக்கு சைதன்ய
 ஆனந்தத்தைத் தவிர பலவகையான வஸ்துக்கள் இல்லை.

(தொடரும்)

பித்ரார்ஜிதம்

அல்பஸ்ருதன்

பகவத் கீதை பெருமை தொடர்கிறது

பேசும் மொழிகளில் உரை மேலே கூறிய ஐந்து பேரும் கீதைக்கு வடமொழியிலேயே உரை செய்ததனால் பாமர மக்களுக்கு உபதேசம் சேரவில்லை. இக்குறையைத் தீர்க்க மகாராஷ்டரத்தில் பிறந்த ஞானேஸ்வரர் என்னும் மகான் பதினாலாம் நூற்றாண்டில் மராட்டி பாதையில் உரை எழுதினார். மிக எளிதாக உரை இருந்ததால் பெண்கள்கூட அதைப் படிக்க முடிந்தது. அடுத்து லோகமான்ய திலகர் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது கீதாரஹஸ்யம் எனும் நூலை எழுதினார். மிகச்சிறந்த உரையாக இன்னூல் உள்ளது.

வெளி நாட்டு அறிவாளிகள் வாரன் ஹேஸ்டிங்க்ஸின் உதவியாளரான ஜெங்கின்ஸ் என்பவருக்கு நமது கலை கல்வி நூல்களிடம் பக்தியிருந்தது. 1785 ஆம் ஆண்டு க்ருஷ்ணாரஜான ஸம்பாஷணை என்று ஒரு நூலை வெளியிட்டார். அதை அடுத்து பல ஜோப்பிய மொழிகளில் கீதை வெளியிடப்பட்டது.

கீழ் நாட்டு ஸமய நூல் வரிசை நம் நாட்டு புலவர் டேலங்க என்பவர் மிகச்சிறப்பாக இதை வசனவடிவில் எழுதினார். ஸ்ரீசங்கரரின் பாஷ்யத்தைத்தழுவி இதை எழுதினார். இதையடுத்து ஜான் டேவிஸ் பல குறிப்புகளுடனும் பாடபேதங்களுடனும் இதை மொழி பெயர்த்தார். அனைவருக்கும் இந்நூல் பயன்பட்டது.

தான் தோன்றி வேதாந்திகள் இடையில் பல வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த ப்ரம்மவித்யைப் பழகித் தேறினவர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு வேதாந்த சாஸ்தரத்தை கரை கண்டுவிட்டதாகவே மனப்பால் குடித்தவர்களாய் போலி வேதாந்தம் பேசி வந்தனர். இதனால் இமுக்குதான் நேர்ந்தது.

ஆங்கிலக் கவிதை வடிவில் புனாவில் வடமொழி பயின்ற எட்வின் ஆர்னால்ட் என்பவர் கீதையை. ப்ரம்மவித்தையின் ரக சியத்தை அறிந்து “விண்ணிசை” SONG CELESTIAL எனும் பெயரில் பாட்டாகவே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். சொற்கவையும், பொருட்சவையும் யாப்பிலகணத்துடன் அமைந்த இதைப்பார்த்தால் மொழிபெயர்ப்பா என்று வியப்புண்டாகிறது.

அன்னிபெசன்ட் பதிப்புகள் ப்ரம்ம ஞான சபையின்மூலமாக அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் பல பதிப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். பதவுரையும் பொழிப்புரையும் இருப்பதால் மாணவர்களுக்குப் பயன்படுகிறது. இரண்டனா பதிப்புக்கு பாமரர்களிடையே கிராக்கி உள்ளது. அதைப் பாராதவர்களே இருக்கமுடியாது.

நாட்டு மொழிபெயர்ப்புகள் இவைகளைத்தவிர உள் நாட்டு மொழி பெயர்ப்புகள் வந்துள்ளன. ஸ்ரீசுப்ரமண்ய பாரதியரின் மொழிபெயர்ப்பு சிறந்து விளங்குகிறது. கீதா ப்ரெஸ் மூலமாக பல பதிப்புகளும், சித்பவானந்தரின் விளக்க உரையும் எல்லா மக்களையும் போய்ச் சேர்ந்துள்ளது

மிக அதிக ப்ரதிகள் : உலகிலேயே விவிலியம் தான் அதிகப்ப்ரதிகள் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அடுத்தப்படியாக கீதை அதிகப்ப்ரதிகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. விவிலியத்திற்கும் கீதைக்கும் அஜகஜாந்தரம். தத்வம் பேசும் கீதைக்கு இவ்வளவு பதிப்புகள் பெருமை சேர்க்கும்.

பால் கறப்பவன் உவமை இந்த ப்ரம்மவித்தையை எனிமையாக சொல்லவந்த கவி ஓர் உவமையைக் கூறுகிறார் “ஸர்வோபனிஷதோ காவ: தோக்தா கோபால நந்தன: பார்தோ வத்ஸ: ஸாதீர் போக்தா துக்தம் கீதாம்ருதம் மஹத் ॥”. உபநிஷதங்கள் பசுமாடு,க்ருஷ்ணர் கறக்கிறவன். அர்ஜூனந்தான் கன்று, நாமெல்லாரும் பாலுக்குக்காத்திருப்பவர்கள். கறக்கப்பட்டது கீதாம்ருதம்.

யார் அதிகாரி இந்த ப்ரம்ம வித்தையை யாரும் படிக்கலாம், அப்யஸிக்கலாம், உலகம் போற்றும் இந்த வித்தையை நாமும் படிக்கலாம், உணரலாம்.

பேரின்ப சுகம் : கர்மம், பக்தி, ஞானம் செயல், அறிவு இன்பம் இம்முன்றைத்தான் ப்ரம்மவித்தை எங்கிறோம். இதில் ஒன்றை விட்டால் ஒன்று பலிக்காது. எத்துறையிலும் முதலில் உழைத்து உள்ளறிவு பெற வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் உள்ளன்போடு அவ்வறிவுக்குத் தக இருக்கவேண்டும். அது ஒரு சாந்தியைக் கொடுக்கும். இதுதான் பேரின்ப சுகம்

தொடரும்

மகாபாரத சுருக்கம்

பாரதக் கதையை மூலமட்டும் சுருக்கமாக இங்கே தருகிறோம்.
டாக்டர் வே. ராகவன் தொகுத்துத் தந்ததை தமிழில் மொழி பெயர்த்து
அளிக்கிறோம். மொழி பெயர்ப்பாளர் ஐயவிஜயா

த்ரோணோ ஜகாத வசனம் ஸமாவிங்க்யது பால்குனம்
அர்ஜூனனை த்ரோணர் தழுவிக் கொண்டு சொன்னார்.

தேவா யுதி ந ஸக்தாஸ்த்வம் யோத்தும் தைத்யா தனவா:
நாஹம் த்வத்தோ விசிஞ்சோஸ்மி கிம் புனர்மானவா ரணே ॥

தைத்யர்களோ தானவர்களோ யாரும் உன்னை எதிர்க்கச் சக்தி அற்றவர்கள். நானே ஸமர்தன் அல்லன். சாதாரண மனிதனைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா?

ஈக்ஷதவாதிகோ லோகே யோ ஹி வருஷ்ணிகுலோத்பவ:
க்ருஷ்ண: கமலபத்ராகி; கம்ஸகாலியஸுதன: ॥

உன்னைவிட சிறந்தவன் ஒருவனுள்ளான். அவன் தான் கம்சனையும் காலியனையும் மாய்த்த கமலக்கண்ணன்.

அபி சார்தே தவ சக்ரேண கில சோந்த:
வெகு நாட்களுக்கு முன் இந்தரனால் அவன் தூண்டப்பட்டான்.
(க்ருஷ்ண;) ஜாாமி பாண்டவே வாங்சே ஜாதம் சத்ரும்ருதாம் வரம்
ஆவயோஸ்ஸக்ய ஈத்ரும் ந ச லோகே பவிஞ்யதி ॥

வீரம்மிக்க சஷத்ரியர்கள் பாண்டவ வம்சத்தில் பிறந்திருக்கின்றனர் என்பதை அறிவேன். எனக்கும் அர்ஜூனனுக்கும் உள்ள நட்பு உலகில் எங்கும் கிடையாது.

யஸ்தத்பக்தஸ் மே பக்தோ யஸ்தம் தவேஷ்டி ஸ மாயபி
யஸ் மே வித்தம் து தத்தஸ்ய தம் வினா அஹம் ந ஜீவலே ॥

எவன் அவனுடைய நண்பனோ அவன் எனக்கும் நண்பன். எவன் அவனை வெறுக்கிறானோ அவன் என்னையே வெறுக்கிறான். என் செல்வம் அவனுடையது, அவனில்லாமல் நான் வாழேன்.

இதி பாந்த புரா சக்ரமறை ஸ்ரவேஸ்வரோ ஹி;
தஸ்மாத்தவாபி ஸத்துசஸ்தம் வினாஅப்யதிக: புமான்
ந சேஹ பலிதா லோகேதமேவ ஸரணம் வரஜே ॥

முன்பு இந்தரனிடம் க்ருஷ்ணர் இப்படி கூறியுள்ளார். உனக்கு சமமாகவும் மேலாகவும் அவரைத் தவிர யாருமில்லை. எனவே அவரை சரணம் அடை.

தநேதி ப்ரதிஞ்யாய த்ரோனாஅய குநுபுங்கவ:
உ பலங்க்ருஹ்ய சுடெனா யுதிஞ்சுரவுசோ அயவத் ॥

அப்படியே ஆகட்டும் என்று கூறி அர்ஜூனன் அவரை வணங்கி யுதிஷ்டிரன் வசம் அடைந்தான்.

ந சாக வசே கந்தும் யம் பாண்டுரபி வீர்யவான்
லோ அர்ஜூனேன வசம் நிதோ ராஜா ஆலந்த யவனாதிப: ॥

பாண்டுவினால் எந்த யவனர்கள் அடக்கபடவில்லையோ அவர்களை அர்ஜூனன் அடக்கி யவனாதிபனானான்'

பிமலேன சஹாயச்ச ரதானாமயுதம் ச ஸ:
அர்ஜூவாச்சமயே ப்ராச்யான் ஸ்ரவானோகுதோ அஜைத் ॥

பிமனுடன் சேர்ந்து ஒரு ரதத்தில் ஏறி கீழ் திசை நாடுகளை வெற்றிகொண்டான்.

ததைவேகரதோ கத்வா தக்ஷிணாமஜைத் திசம்
தனகெளம் ப்ராபயாமாஸ குருராஷ்டரம் தனன்ஜைய: ॥

அதுபோலவே ஒரே ரதத்தில் ஏறி தக்ஷிணாதிசை முழுவதும் வெற்றிகொண்டு குரு ராஜைத்திற்கு ஏராளமான தனத்தை அளித்தான்.

யத: பஞ்சதோ வார்ஜே ஸ்ரவமேதச்சகார ஸ:
தம் த்துஞ்ச்வா தாந்தராஷ்ட்ரானாம் ததோ பயமஜைத் ॥

இவை எல்லாவற்றையும் அர்ஜூனன் தன் பதினெந்தாவது வயதில் செய்தான். அது கண்டு தூர்யோதனாதிகள் பீதி அடைந்தனர்.

சார்வம் ப்ரம்மம்

மெளனம்

ஸ்வரூபலக்ஷணம்

ஜீ வன் மு க் தி

(குடந்தை அத்வைத ஸபை ஸ்வர்ணமகோத்ஸவத்தில்

16-6-55 பூர்ணா ஆசாரியர்கள் நிகழ்த்திய அருளுரை)

பரம புருஷார்த்தமான மோகஷத்தை ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் ஒவ்வொரு விதமாகச் சொல்கிறார்கள். ராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தில் பகவத் ஸாருப்யந்தான் முக்தி. மஹா விஷ்ணுவின் ரூபத்தையடைந்தாலும் லக்ஷ்மீ பதித்வமும் ஜகத்காரணத்வமும் இவனுக்குக் கிடையாது. மத்வ ஸித்தாந்தத்தில் எப்பொழுதும் அழியாத வைகுண்டத்திலிருப்பதுதான் மோகஷம். பகவத் ரூபம் இவனுக்குக் கிடையாது. ஜீவர்களில் ஒவ்வொருவனக்கும் ஸ்வபாவத்தில் ஒவ்வொரு ஜாதி உண்டு. ஸ்தால சரீரத்தில் மாடு மனிதன் என்ற வேற்றமை இருப்பதுபோல் ஸமக்ஷம சரீரத்திலிலும் உண்டு. ஒருவன் ஸ்தால சரீரத்தில் மனுஷ்யனாகத் தோன்றினாலும் ஸமக்ஷம சரீரத்தில் அவன் யானையாக இருக்கலாம். எவ்வளவு ஜன்மாவெடுத்தாலும் அவனுடைய சொந்தமான ஸமக்ஷம பாவம் ஒருநாளும் மாறாது. அது மறைந்திருக்கும் முக்தனுக்கு வைகுண்டத்தில் இந்த ஸமக்ஷமாவம் வெளியாகும்.

அஸ்மாத் ஷரீராத் ஷமுத்தாய பரம் ஜோதி உபசம்பத்ய ஸ்வேன ரூபேன அபி நிஷ்பத்யதே என்ற சுருதியையும் ஸம்பத்யா விபவிஹி ஸ்வேன ஷப்தாத் துத்ராச்சேத் ஆவிழுதி ஸ்ரூபமஸ்து ॥ என்ற ஸத்ரங்களையும் இதற்குப் பிரமாணமாகக் கூறுகிறார்கள். இதன்படி வைகுண்டத்தில் கொசுவாயிருப்பது மோகஷம் தான். அத்வைத மதத்தில் தி ரு ச் ய ந் க ள ஸ ல ரா ம் பரி ச் சி ன் ம ா யி ரு ப் ப தா ள அழியக்கூடியதென்று தீர்மானிக்கிறோம். அப்ராகிருதம் அழியாது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வஸ்துக்களுக்கு ரூப பரி ம ா ன ந் க ள ஸ ல ரா ம் கண்ணையனுசரித்து மாறுபடுகின்றன. ஆதலால் அது உண்மையில் நம்முடைய கண்ணாகிற கண்ணாடியைப்பேகவான் வேறுவிதமாகச் சிருஷ்டிக்கும் பக்ஷத்தில் வஸ்துக்களும் வேறுவிதமாகத் தோன்றும். அந்த வஸ்துக்களும் பார்க்கிறவனைத் தவிர வேறில்லை. த்வைத சித்தாந்தத்தில் முக்தர்கள் வைகுண்டத்திற்குப் போய் ஸ்வாமியை அடைவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது வைகுண்டத்தைத் தவிர மற்ற இடத்தில்

ஸ்வாமி இல்லையா? எங்கும் நிறைந்த ஸ்வாமியை அடைவதற்கு வைகுண்டத்திற்கு ஏன் போக வேண்டும்? மேலும் செத்த பிறகு மறுபடியும் பிறப்பதற்குள் ஜீவன் மூர்ச்சிதனாயிருப்பதால் ஈச்வரபாவத்தை அடைய முடியாது. அவித்யாதி தோஷங்கள் விலகாதபடியால் பிறந்து சாவதற்குள்ளும் ஈச்வரனையடைய முடியாது. ஆனதால் வைகுண்டாதி களை வாம பரிபக்வமடையாதவர்களுக்கு உபாஸன பலனாக ஏற்பட்டதே தவிர முக்கிய மோக்ஷமாகாது. கெண்ணோமோக்ஷம் நமக்கும் ஸம்மதந்தான். அங்கும் அத்வைத ஞானத்தையடைந்துதான் உண்மையான மோக்ஷத்தையடைய வேண்டும். ஆகையால் பிறந்து சாவதற்குள் ஞானத்தால் அவித்தையை விலக்கி இங்கேயே ஸர்வபாவாபத்தியை அடைவதுதான் உண்மையான மோக்ஷம். இதுதான் ஜீவன் முக்கி (சாவதற்குள் முக்கி) என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு ச்ருதி, ஸ்மிருதி, ந்யாயம் என்ற ப்ரஸ்தான த்ரயத்திலும் ப்ரமாணமிருக்கிறது.

ஜீவிக்கும் பொழுதே ஈச்வரனாக ஆகிவிட்டபடியால் (அவன்) இவன் அமிருதன். இவனுக்கு மரணம் கிடையாது. ஈச்வரனுக்கு எங்காவது மரணம் உண்டா? எவன் ஞானத்தையடையாமல் லோகாந்தத்திற்கப் போகிறானோ அவன் ம்ருதன் அம்ருத: என்ற பதத்தால் ஜீவன் முக்கி கிடையாது. இஹ - என்ற பதமும் ஜூஹிகம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது கீதை.

இதில் எங்கம் ப்ரஹ்ம திருஷ்டியுள்ள ஜீவன் முக்தனுக்கு ப்ரபஞ்சம் எப்படித் தோன்றும்? எப்படி வியவஹரிக்க முடியும்? எப்படி உபதேசிக்க முடியுமென்று ஆசங்கை உண்டாகலாம். அதற்கு இதுதான் ஸமாதானம் :

ஜீவன் முக்தனுக்கும் மற்றவர்களுக்குப் போல் ஜகத் தோன்றத்தான் செய்யும். ஆனால் அவன் அதைத்தான் பொய்யாக நினைப்பான். கண்ணாடி அறையின் நடுவிலுள்ள மாடு நான்கு பக்கத்திலும் கண்ணாடிக்குள் தன்னைப் போன்ற மாடுகள் தோன்றுவதை உண்மையென நினைத்து மிரஞ்சிறது. கண்ணாடியும் உடைந்து பிம்பங்களும் மறைகிறது. மிரண்டு கொம்பால் குத்திக்கொண்டு காயம் பட்டுக்கொண்டது. மனிதனுக்கு அப்படியில்லை. பொய்யாகவே தொன்றுகிறது. ஜலத்துக்குள் தலைகீழாகத் தோன்றும் சிறுவனையும் பெரியவனையும் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லலாம். இப்பேற்பட்ட ஜீவன் முக்கி நிலையை அடைவதற்கு 7 படிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் முதலாவது சுயேச்சை. இதுதான் நமக்கு இப்பொழுது அவசியம் வேண்டியது. ஆசார்யர்களைத் தெய்வமாகப் பாவிக்க வேண்டும். நமக்கோ ஈச்வரனே ஆசார்யர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைத்தையாக நாம் கிருதார்த்தர்களாக வேண்டும்.

ஆத்ம வித்யா விலாஸம்

ஸ்ரீ ஸ்தாசிவேந்திராள்

எந்த ஸ்ரீ தக்ஷிணாமுர்த்தியின் பாதகமலத்தில் பெருகும் தேனை அருந்தியவருக்கு ஸம்ஸாரபயம் வராதோ, அவருடைய ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை சரணடைகிறேன். மனிதன் இவ்வுலகில் ஜனித்ததற்கு அடையவேண்டியது யாது எனில் மனதை தன்னுடைய பரமானந்த ஸ்வரூபத்தில் நிறுத்துவதே. வேதங்கள்தாய் குழந்தைக்குப் போதிப்பது போல் இதையே போதிக்கின்றன. முதலில் உலகெல்லாம் பரமார்த்த ஸத்ஸ்வரூபமாகவே இருந்தது. பின்பு பிராணிகளின் கர்மத்தால் ஜந்து பூதங்கள் உண்டாயின. அவைகளை பகவான் ஒன்றுக் கொன்று சேர்த்து ஒவ்வொன்றையும் ஜந்தாகச் செய்தார். பின்பு பிரம்மாண்டத்தையும் அதில் சரீரங்களையும் சிருஷ்டித்து அவைகளில் ஜீவரூபமாகப் பிரவேசித்தார். பிரவேசித்த ஜீவன் தன் ஸ்வரூபத்தை மறந்து இவ்விடம் புன்ய பாபங்களைச் செய்து பிறப்பு இறப்பு இவைகளையடைந்து கஷ்டப்படுகிறான். ஒரே ஆத்மாமாயையின் சேர்க்கையால் ஈசனாகவும் அவித்தையின் சேர்க்கையால் ஜீவனாகவும் பிரகாசிக்கிறான். ஸகல தேஹங்களிலும் ஆத்மா ஒருவனே. இவ்விதம் ஸம்ஸாரதுக்கத்திலகப்பட்ட ஜீவன் ஒருவன் புன்ய வசத்தால் ஹர் ஸத்குருவை நாடி நமஸ்கரித்து வினவுகிறான்.

“ஹ பகவன்! அக்கரையில்லாததும் தாபத்ரய மென்ற பாடபாக்னியுள்ளதும் மோஹமாகிய ஜலம் நிரைந்ததும் காமமென்ற முதலை கொண்டதும் எமன் என்ற அலைநிரம்பியதுமான ஸம்ஸாரக் கடலில் திகைக்கும் உலகைப் பார்த்து நான் பயம் கொண்டேன். தாயின் வயிற்றில் அனுபவிக்கப்படும் துக்கமும், பிரஸவதுக்கமும் குழந்தைப்பருவதுக்கமும், சொல்லி முடியாது. யெளவனத்தில் குலம், வயது, ரூபம், படிப்பு பணம் இவைகளில் கர்வத்தால் தன்னை மறந்து விஷ்டை, மூத்ரம், மாம்ஸம் இவை நிரம்பிய நாரீசரீரத்தில் ருசி கொண்டேன். இப்பொழுது வயோதிகத்தையடைந்து ஒவ்வொரு நிமிஷமும் மரணபயத்திலிருக்கிறேன். ஸ்வாமின்! இந்த ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தை நான் எப்படி தாண்டுவேன்?'' என்று வினவினான்.

ஸ்ரீ குருமந்தஹாஸம் செய்து கொண்டு பதில் சொல்கிறார்:- தேஹம் இந்திரியம் மனது பிராணன் இவைகளிலிருந்து ஆத்மாவை வேறாகப் பிரித்து அறிவதே அதற்கு உபாயம். ஆகையால் ஜடம் சேதனம் இவைகளில் ஸ்வரூபத்தை அவிசாரம் செய். அது எப்படியெனில் : - இந்த உடல் ஆத்மா அல்ல. ஏனெனில் இது மன் கல் மரம் போல் உணர்ச்சி இல்லாதது. பிராணனும் அப்படியே. இந்திரியங்களம் அறுப்பதில் அரிவாள்போல் அறிவுக்குக் கருவியாதலால் ஆத்மா அல்ல. மனதும் அறியப்படும் பொருளாதலால் ஆத்மா அல்ல. ஆகவே உலகனைத்தும் ஜடமானது. நானேசைதன்ய ஸ்வரூபீ தேஹேந்திரியாதிகளின் சேஷ்டைகளுக்கு ஸாக்ஷி என்றும் தேஹாதிகள்

ஞானஸ்வருபியான என்னிடம் ஆகாயத்தில் கந்தர்வ நகரம்போல் தோன்றுகின்றன என்றும் தீர்மானித்துக்கொள். எந்த சைதன்யம் உலகைப் பிரகாசப்படுத்துகிறதோ எதன் பிரபையால் விஷயங்கள் தோன்றுகின்றனவோ பிரம்மா முதல் புழுவரையில் எது 'நான்' என்று பிரகாசிக்கிறதோ அந்த அறிவே நான் என்று சிந்தனை செய். எது ஜாகரத் ஸ்வப்னம் ஸாஷாப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தைகளுக்கும் வேறாக இருந்து கொண்டு அவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாக பிரகாசிக்கிறதோ அந்த ஒரே சைதன்யம் நான் என்று விசாரம் செய். உற்பத்தி நாசம் வித்தி முதலிய விகாரங்கள் இல்லாதவனம் தன்னிடம் தோன்றும் ஸகல பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி முதலான மாற்றுகளுக்கு ஸாக்ஷியாயுமிருப்பவன் நான் என்று தீர்மானம் செய். உலகில் புத்ரபார்யாதிகள் எனக்காகப் பரியமே ஒழிய அவைகளுக்காக அல்ல. ஆகவே என்னிடம் எனக்கு உலகைவிடப் பிரியமானதால் நான் ஆனந்தரூபி என்று அறிந்துகொள். ஜலத்திலுண்டான அலைகுமிழ் முதலியவை ஜலத்திலேயே மடிவதுபோல் உன்னிடம் தோன்றிய உலகம் உன்னிடமே மடிகிறது. நான் வியாபியானபடியால் தேசத்தாலும் நித்யமானபடியால் காலத்தாலும் எல்லாமானபடியால் வஸ்துவாலும் எனக்கு முடிவு இல்லை. இவ்விதம் நிரந்திரமாக ஆலோசித்து ஞானாக்நியால் ஜன்மகாரணமான அக்ஞானத்தைப் பொசுக்கி தன் ஸாகானுபவஸ்வரூபமான பிரம்மாகி விடுவாய்'' என்றார்.

சிஷ்யனோ-இவ்விதமான குருவின் உபதேசத்தைக் கேட்டு ஸமாதி நிலையை அப்பலித்து பிரம்ம ஸாக்ஷாத்காரமடைந்தான். பிரம்மாநந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு புளகாங்கிதனாகி ஆநந்த பாஷ்யத்துடன் குருவை நமஸ்கரித்து அவரிடம் விக்ஞாபிக்கிறான்.

ஸ்வாமின்! தங்கள் திவ்ய ஸாக்தி அமிரத்தில் மூழ்கி ஆத்மானந்த ஸமுத்ரத்தில் விசாரம் செய்கிறேன். அக்ஞான சுத்ரவை ஞானக்கத்தியால் நாசம் செய்தேன். பூர்ண ஸ்வரூபத்திலிருப்பதால் நான் எங்கே போவேன் என்ன செய்வேன் எதை எடுப்பேன் எதைத்தான் விடுவேன். உலகம் ஆனந்தரூபியான என்னிடம் தோன்று அலைதான் என்பது உண்மை. மாயை என்ற மேகம் பிரபஞ்சமழையைப் பொழியட்டும் எனக்கு கெடுதியுமில்லை ஸாபமுமில்லை. நான் இந்திரியங்களை விஷயங்களில் ஏவுவதில்லை. பிராசீனவாஸனையால் அவை விஷயங்களில் செல்கின்றன. நான் அதற்கு ஸாக்ஷியுமில்லை. ஏனெனில் ஸாக்ஷி என்றால் பார்க்கப்படும் விஷயம் வேண்டுமல்லவா? பேதம் என்ற பிரிவும் விஷயத்திலேயன்றி ஸாக்ஷியான என்னிடம் அதுவுமில்லை. கார்யம் செய்ய உதவுகிறபடியால் பிரபஞ்சம் ஸத்யமென்று நம்பினால் பழுதையில் தோன்றும் பாம்பு கூட பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறபடியால் ஸத்யமென்று ஏற்படும். பஞ்சபூதங்களையும் கிரமமாக என் ஸ்வரூபத்தில் அடக்கி விசேஷ ஸச்சிதானந்த ரூபமாகப் பிரகாசிக்கிறேன் என்று பகரந்தான்.